

Az óbecsei Petőfi Sándor Általános Iskola diáklapja

XLVI.évf. (167).szám

Óbecse, 2006.03.20.

Figyelő

Örlős Géza 8. c osztályos tanuló munkája

Kedves olvasó ifjúság!

Elmúlt két hideg, de szép téli hónap, s a szerkesztőség ismét a kezetekbe adja diáklapokat, a Figyelő új számát.

Nem titkolt szándékunk, hogy minél több olvasót megnyerjünk magunknak. Szeretnénk, ha a tanuló ifjúság mind nagyobb része aktív olvasójává válna annak az újságnak, melyet maga a diákság hoz létre írásaival, rajzaival. Szeretnénk mind népesebb olvasótáborra lelni, gondolva itt a szülőkre, nagyszülőkre is, egyrészt azért, mert ők is voltak diákok, s talán szívesen visszaemlékeznek a múltra, vagy szívesen beleélik magukat a jelenbe, gyermekeik, unokáik jelenébe, életébe; vagy mert szeretnek érdekes történeteket olvasni gyermekük, unokájuk tollából.

A lapban ezúttal is sok érdekes írásra lelhetek. Olvashattok az édesanyákról; a nagyapákról; A szeretetről, s főleg annak erejéről; a szerelemről; az egridükközetről; nehéz napok kalandjairól... Továbbá olvashattok szerb, angol, német nyelvű írásokat pajtásaitok tollából. Természetesen ezúttal sem marad el a tréfa és a szórakozás. Sőt, a fejtörő rovatunkat bővítettük is. Origamit készíthetnek az ügyesek. (Ha sikerül, bemutatnod a szerkesztőségben!) Akik színezni szeretnek, azok is kielégíthetik vágyaikat, s még tanulhatnak is.

Újságunk külalakja is változott. Ez a második számunk, amely a *Lux Color Printing* nyomdában készült. Reméljük, már a szép kidolgozás miatt is szívesebben veszitek kezetekbe a lapot!

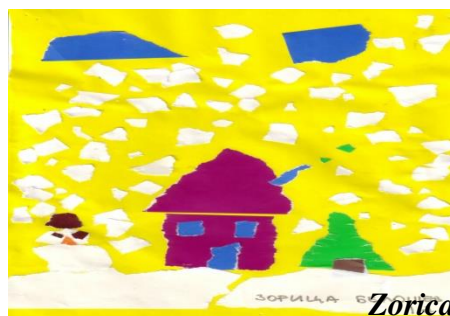
Arra kérünk benneteket, hogy a sulipostaládában hagyjatok levelet, amelyben leírtok véleményeteket a Figyelőről. (Ötleteket, megszívlelendő jótanácsokat is szívesen fogadunk.) Véleményeteket, tanácsotokat, észrevételeket személyesen is átadhatjátok bármelyik szerkesztőnek. (Neveket lásd a hátoldalon!)

Végül ismét megköszönjük Nataša Knežević szerbtanárnőnek, Oroszlámos Erika némettanárnőnek, Kiss Nella és Tóth Daniella angoltanárnőnek, Megyeri Márta rajztanárnőnek és Lázár Tibor rajztanárnak segítőkéz munkáját.

Élménydús olvasgatást s gyümölcsöző együttműködést kíván: **a szerkesztőség.**

Péter Lea 3.c

Zorica Belosev 1.a

A MOSOLY

A mosoly nem kerül semmibe, mégis sokat jelent.

Gazdaggá teszi azokat, akik kapják, s nem lesznek szegényebbek, akik adják.

Egy pillanatig tart, a rá emlékezés mágis örökkévaló.

Senki sem eléggé gazdag, hogy elszalassza, és senki sem olyan rossz, hogy meg nem érdemelné.

Megkönnyíti életünket, munkánkat.

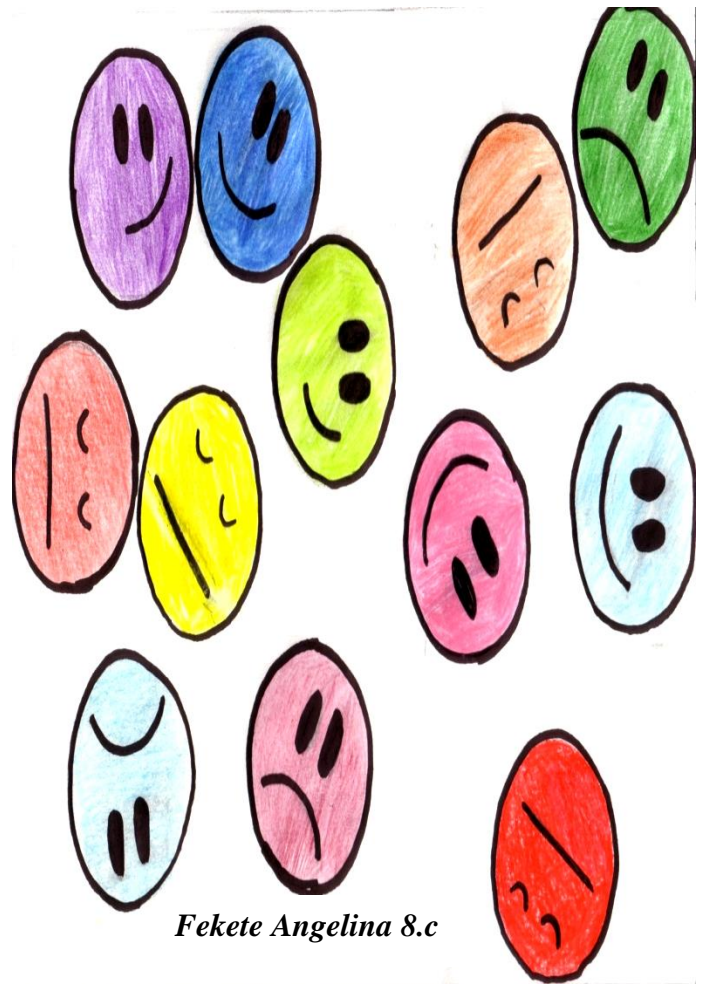
A barátság tanúbizonysága.

A fáradtaknak pihenést nyújt, az elbátorodottaknak pedig bátorságot ad.

Nem lehet venni, sem kölcsön adni, és ellopni sem, mert olyan, aminek nincs értéke, kivéve, ha adják.

Ha találkozol olyan emberrel, akinek már nincs mosolya, légy nagylelkű, és add neki a tiéd, mert senki sem szomjazza úgy a

mosolyt, mint aki már nem tud másoknak adni.

A szeretet olyan szó, amely örök időktől él, és örökké tart.

Szeretet ha nem volna, az ember úgy elhervadna, mint a növény víz és nap nélkül. Sokszor elgondolkodom, mi is az élető erőnk? Mindig ugyan az a válasz: Ha nem tudnál őszintén, tisztán szeretni, nem volna értelme az életednek. Szeretetet éltet mindent. Ne feledjük: a legkisebb dolgok is, ha szeretettel visszük véghez, hatmassá, értékessé válnak! Mindenhol megnyilvánul, ember között, szülő-gyermek között, gyermekek között, ahogyan növekszünk mindig nagyobb a szeretet és több szála van. Míg kicsik vagyunk anyu, apu nyakán lógunk, szeretjük, ha velünk foglalkoznak. Később barátok, tanítók, tanárok felé irányul. Mindazok felé, akik jó irányba vezetnek minket. Boldog az az ember, aki a legnagyobb kinccsel rendelkezik, aki a szeretetet hordozza magában. Az az ember nem ismeri a gyűlölet, az irígység, a bánat, féltékenység nehéz bilincset, mert csak az tud szeretni, akinek a szívében szeretet lakozik. A szeretet ma is él, és nem szűnik meg soha. Milyen jó lenne, ha földünkön a szeretet uralkodna, mindenki boldogan, békében, örömteli lélekkel élhetné maga életét, és el tudná fogadni emertársa másságát! Minden ember más-más természetű, de ha tud szeretni, ő is szeretve van.

Osztogasd őszinte, tiszta szeretetedet, hogy kamatostul jöjjön neked vissza, így lesz boldog a világ, amelyben élünk.

Kiss Anita 8.c

Valentin napon rendhagyó magyaróránk volt. A székeket félkörbe raktuk, s zenehallgatással kezdtük az órát. Majd egy történet következett G. Barta Ágnesről, a címe Komoly dolog. Ez az olvasmány arról szólt, hogy a szerelem komoly dolog minden életkorban. Akinek volt ilyen tapasztalata a kezében fogva a plüss-szívecskét, elmesélte. Nem volt könnyű beszélni erről az élményről.

Ezután következett a házi feladat ellenőrzése, ugyanis a fiúknak egy szerelemről szóló verset kellett megtanulniuk, nekünk lányoknak pedig piros szívecskét kellett készíteni. Aki szépen, hatásosan szavalt szívet kapott érte. Három fiú szerzett legtöbbet: Kiss Tamás, Péter Tamás és Farkas Roland.

A hoppon maradt kenyere című játékkal fejeztük volna be ezt az ünnepi órát, amikor is 3 fiú lett volna Rómeó, és udvarolni kellett volna 2 Júliának, vagyis 2 lánynak. Aki közülük hoppon marad, körül kell, hogy ugrálja a tantermet.

Sajnos nem egy fiú maradt hoppon, hanem mind a három, mert senkinek nem volt mersze udvarolni. Így a lányok is hoppon, vagyis udvarló nélkül maradtak.

Kovács Noémi és Máté Enikő 4.c

Amikor apukám elhagyott bennünket, nagyon sok mindenben mentem keresztül.

Miért is hagyott el minket? Miért nem tudták anyuval megérteni egymást? Állandóan csak veszekedtek. A szeretetet legyőzte a gyűlölet, az undor. Sokat szenvedtek szerintem mindketten. Sajnos a szeretet ereje nem tudott erősebb lenni ő felőlük. Az elejében engem is befojásolni lehetett. Úgy éreztem, hogy csak édesapám létezik, csak őt szeretem. Ekkor mások iránt a szeretetem elszállt. Ismét úgy éreztem, hogy senkit sem tudok szeretni. Másokat hibáztattam azért, mert ők elváltak. Még az öcsém se tudott megvigasztalni, akit akkor is és most is nagyon szeretek. Legszívesebben eltűntem volna ebből a nagybetűs életből. Már teljesen kezdtem beleőrülni. Az orromtól távolabb nem láttam. Nem vettem észre, hogy anyu is szenved, mert én őt megpróbáltam távortartani magamtól. Annak ellenére, hogy nagyon-nagyon szeretem. Nagyon sok idő kellett, hogy rájöjjelek arra, hogy mindeketten hibásak a történekekért. Próbáltam édesapámat is megérteni. Hosszú idő elteltével sikerült átmennem ezeken a rossz dolgokon. Mégis úgy érzem, hogy most apánknak nem vagyunk fontosak. Elköltözött tőlünk távol. Mintha már nem is szeretne minket. Gyakran felmerülnek bennem ezek a dolgok. De annak ellenére, hogy távol van tőlünk, mégis szeretem, sokat jelent számomra.

Tudom, érzem, látom, hogy a szeretet ereje mindennél többet ér. Mindent legyőz!

Másity Helena 8.c

Szeretném bemutatni édesanyámat. Az ő neve Erika. Közepes termetű. Haja színe szőkés-barna.

Szeretnék elmesélni egy történetet, abból az időből, amikor még kicsi voltam. Mindenki csodálta, hogy megint mit mondtam, hogy megint mennyit nőttem. Mikor kicsi voltam, nem tudtam kimondani, hogy „répa, retek, mogyoró”. Anyukám meg akarta velem tanítani, hogy ejtik az *r* betűt, mert én úgy mondtam, hogy jépa, jetek, mogyojó. Mindenki nevetett rajta, hogy mondom. Anyukám szerint ne is figyeljek azokra a nénikre és bácsikra, akik ezt mondták, mert hamarosan én is meg fogom tanulni. Én anyukámra hallgattam, és mire már nagyobb lettem, rendesen ki tudtam mondani, hogy „répa, retek, mogyoró”.

Szerintem ő a világ legjobb anyukája, ezért nagyon-nagyon szeretem.

Csúzdi Noémi 3.c

Bába Aranka 8.c

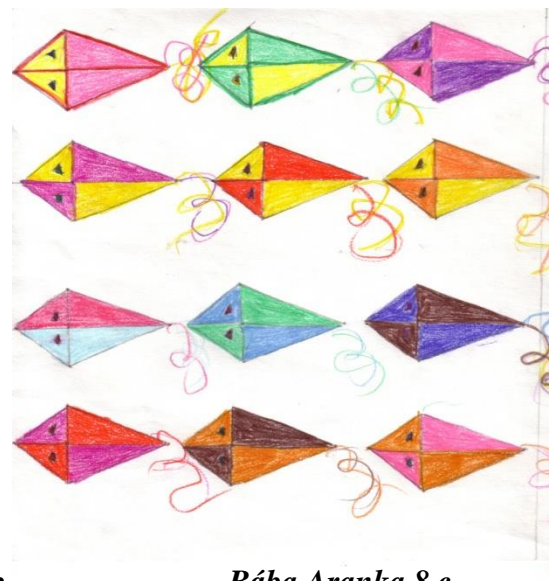

Anya
mindig boldogító
szeretetet látni jó
mi az ő szívéből áradó.

Mindig vidám,
zöld a szeme,
szőke a haja,
mint a legszebb anya.

Hallja ezt az anyukám,
de a lány büszke ám,
mindig ezt hajtogatja:
anya, anya, anya.

Horvát Martina 3.b

Bába Aranka 8.c

Anyukám neve Gabriella és harminckilenc éves.

Magas termetű, barna hajú és szemű. Tanítónőként dolgozik a Sever Đurkić Általános Iskolában. Tanításon kívül háziasszony is, mert a házi munkákat ő végzi. Főz kedvünk szerint, mos, takarít, bevásárol. Idehaza a rendet, a tisztaságszereti, amit tőlünk is elvár. Haragudni is szokott, ha nem fogadunk szót vagy a játékokat nem pakoljuk össze magunk után. Rendszeresen átnézi mit csináltunk az iskolában, kikérdez és segít. Segítőkész egyéniség.

Anyukám egy nagyszerű édesanya, akit mindennél jobban szeretek.

Anyu haragudott a rendetlenségért a szobánkban.

-Tegyél rendet!-mondta. Én nem voltam hajlandó.

-Inkább világgá megyek!-válaszoltam. Anyu elkezdte a ruháimat pakolni.

-Itt van, indulhatsz!-mondta.

Ez engem váratlanul ért, hova menjek-gondoltam. Elfogott a sírás és elindultam. A bejárati ajtóig jutottam és leültem. Nem tudom meddig ültem. Végül jött anyu és visszahívott, mintha a világ végéről jöttem volna meg.

Nagyon örültem neki és örömmel takarítottam a játékokat el.

Sinkovics Áron 3.b

Az én anyukám neve Irén. Középtermetű, a haja barna, a szeme kék.

Egyszer nagyon beteg voltam. Egész éjjel lázasan feküdtem, anyu borogatta a homlokom. Reggelig virrasztott mellettem, merthogy ő mindig velem van. Segít és megvigasztal. Ilyenkor különösen kedves hozzám és teljesíti kívánságaim. Nem szeretek beteg lenni, mert anyukám mindig jó hozzám.

Én őt szeretem legjobban a világon és igyekszem jóságát viszonzni.

Molnár Gergely 3.b

Először is szeretném bemutatni édesanyámat. Az ő neve Edit. Vele kapcsolatban van egy szép emlékem.

Karácsony reggel volt. A többiek még aludtak, csak én voltam fenn. Unatkoztam egyedül és kimentem a konyhába. Útközben az előszobában megláttam a gyönyörű karácsonyfát és alatta az ajándékokat. Nem akartam őket kibontani, mert inkább megvártam volna őket. Nem sokkal felébredt az apukám és az anyukám. Kérdezték, hogy tetszik-e az ajándék. Azt mondtam, hogy megszeretném várni a testvéreimet és ezért nem bintottam ki. Azt mondta édesanyám, hogy olyan kíváncsi vagyok, hát nyissam ki. Nagyon megörültem amikor láttam, hogy egy szép táskát egy rózsaszín macis kulcstartó és egy rózsaszín pénzárca volt benne. Rájöttem, hogy édesanyám azért kérdezte a múlt héten, hogy mit szeretnék karácsonyra, mert azt szeretett volna vásárolni az miatt, hogy örömet szerezzen.

Nekem sikerült örömet szereznie, mert én pont erre vágytam. Cserébe én saját kezűleg készítettem ajándékot édesanyámnak. Nagyon örült neki. Kalácsot is sütött még aznap, nagyon finomat sütött. Megmondtam neki, hogy nagyon finomat készített és jólaktam. Ő is azt mondta, téhnyleg jól sikerült neki.

Úgy érzem, örült azért, mert örömet szerezhetett nekem, és én is örülök, hogy én is örömet szerezhettem neki.

Péter Lea 3.c

Az én édesanyám neve Márta. A haja színe vöröses-barna, a szeme színe feketésbarna. Most egy kis történetet szeretnék elmesélni kettőnkéről.

Egy este anya nagyon fáadt volt. Indult ki a konyhába tojást sütni vacsorára, én pedig rászóltam.

-Hagyd anya, majd én megsütöm a tojást!

Ő visszajött, én meg kimentem a konyhába. Beleöntöttem a zsírolajat a sütőbe és észrevettem, hogy a TV-ben egy rajzfilm van. Elkezdtem a szobába be-be tekingetni. Az olaj forrt.

Amikor visszafordultam, megijedtem, és elsikítottam magam.

-Anyu gyere!

Közben a sütővel elkezdtem kapkodni, és az összes forró olaj a földre fröccsent, és a szőnyeg kiégett. Anya kijött és felmérgesedett, de tudom, hogy attól még szeret.

Az a folt azóta is meg van, de ezen a történeten már csak nevetünk, ha szóba jön.

Vukov Anita 3.c

1533. május. 29.

Az erdőben jártam, mikor egy kisleány pillantott meg.

Mikor odamentem már csak egy lovat találtam. Eloldottam a lovat. De nekem mégis jobban tetszett a gyerek, akit a lovon láttam, ezért kiáltozni kezdtem a fiúnak, hogy, ha nem jön elő, elviszem a lovat. A kisleány hirtelen a bokrok közül, én pedig gyorsan felkaptam, és feltettem a másik lóra. Amint feltettem a gyereket egy kisleány jött elő, aki a fiúnak akart segíteni. Őt is magammal vittem a török táborba.

1533. szeptember. 19.

Elmentem a Cecely házához, hogy visszaszerezem az amulettet. Az ajtót Gergely felesége nyitotta ki, akinek azt hazudtam, hogy gyűrűt szeretnék vásárolni. Ő azt mondta, hogy az amulett Gergelynél van, hogy azt a gyűrűt mindig magával hordja. Közben Miklós deák elvitte a kis Jancsikát vásárba, én pedig utánuk mentem. A legénynek azt hazudtam, hogy majd én vigyázok a gyerekekre, pedig igazából elröböltem.

Úgy gondoltam, hogy majd zsarolással szerzem vissza az amulettet, mert abban volt minden erőm, és mióta nincs velem szerencsétlen, vagyok. Hogy sikerül a tervem?

Kosztik Klementina 7. c

1544.III.6. (délután)

Kedves naplóm!

Olyan szomorú vagyok! Holnap hozzá kell menem Fürjes Ádámhoz, de nem szeretem őt. Az én szívem Gergelyér dobog. Ezt a házasságot azonban a királyné rendezte el nekem. Már régóta gondoskodik rólam. Nem bánthatom meg. Viszont én csak Gergelyt szeretem.

Édes Istenem most mit csináljak?

1544.III.7. (délután)

Dél előtt volt nálam egy Mekcsey István nevű ember, aki barátja Gergelynek. Elpanaszkodtam neki a gondomat, hogy kényszerítenek a házasságra, de én Gergelynek már örök hűséget esküdtem. A beszámoló végén a tudomásomra hozta, hogy az én szép szerelmem itt van a kastélyban. Abban a pillanatban hozzá akartam rohanni, Mekcsey azonban visszatartott, mondván abból csak baj származhat. Mikor látam arcomon a reményvesztettséget, megnyugtattam, hogy összehoz egy találkozót Gergelyvel, csak eséré menyek el a szobájába, hogy megbeszéljük a részleteket. Mikor elment, éreztem, hogy szívembe visszaköltözik a remény. Már alig várom az estét!

1544.III.7. (este)

Este, valóban elmentem Mekcseyhez, őt azonban nem találtam ott. Helyette Gergelyt találtam a szobájában. Először megdöbbsentem, de egy pillanatra múlva a karjába omlottam. Az ő arcán is örömet láttam. Megbeszéljük, hogy a vacsora alatt megszökünk.

1544.III.8. (hajnal)

Vacsora közben többször intettem Mekcseynek, aki szintén az asztalnál ült, de nem értette mit akarok mondani. Ekkor támadt ötletem. Fogtam egy lantot, és énekesként visszamentem a terembe. A dalok közben szinte mindig Mekcseyt néztem, aki végre megértette a jelzést, és elment. Nem sokkal később én is utána lopódtam. Nemsokára indultunk, hogy mire a nap felkelt, már messze legyünk.

1544.III.9. (délután)

Az előbb csodás dolog történt velem. Gergelyvel házastársakká fogadtuk egymást Isten színe előtt. Leírhatatlanul boldog vagyok. Érzem, hogy most már teljesen felnőttem.

1544.III.9. (este)

Jancsi vacsorával várt bennünket Hunyadvárában, és egy pappal, aki templomban is össze esketett bennünket, hogy legyen házassági bizonyítványunk. Holnap korán fogunk indulni Sztambulba, hogy kiszabadítsuk Bálint urat, ezért időben lefekszünk.

Sági Livia 7.c

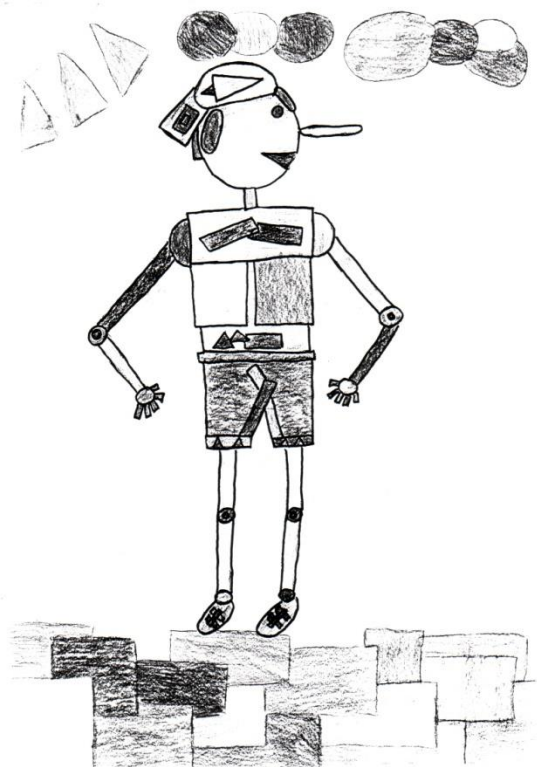
1533.május 27.

Ma a pataknál találtam egy lovat. Kicsivel előbb egy fiú ült rajta, de most nem volt ott. Biztosan ijedtében elbújt valahova. Hívogattam szép szóval, de nem akart előjönni. Végül, amikor azzal fenyegettem, hogy elviszem a lovát, gyorsan előjött. Hirtelen elfogtam, de akkor sietve előugrott egy kislány is, a fiú mentésére. Minden igyekezete hiába volt, ugyanis Tőlem, a rettenthetetlen Jumurdzsáktól nem menekülhet senki. Feldobtam az új rabjaimat a kocsira és elindultam. Örültem az új fogjoknak, mert azok a piszok gyerekek mégis csak jobban elkelnek, mint egy semmit nem érő ló. Este az egyik rabom –a cigányhóhér- azt mondta, hogy Ceceynél van Dózsa összes kincse, ezért holnap elmegyünk, hogy megszerezzük tőle. Nem hiába az amulettöm meghozza a sikert az effendinek.

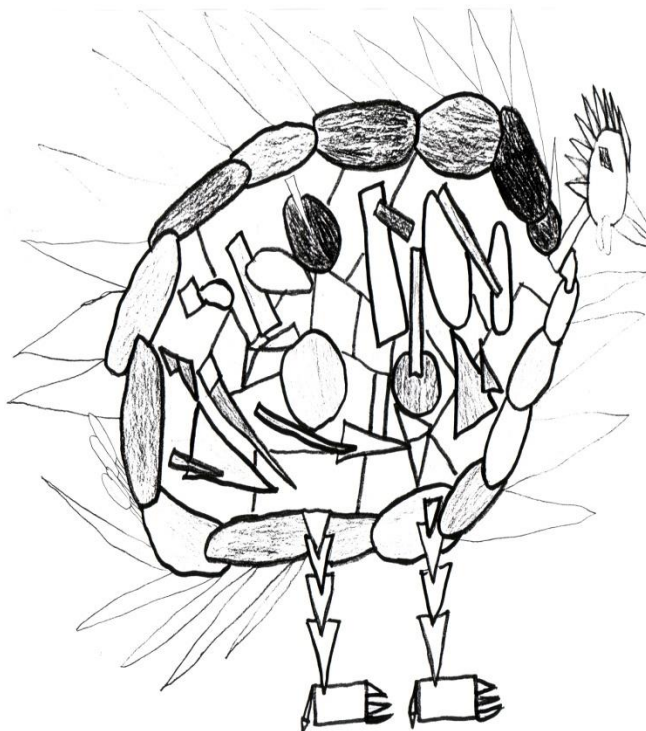
1533.május 28.

Ma elmentünk a Cecey-házhoz a kincsek miatt, azonban jól póruljártunk. Nemhogy kincseket szereztem volna, még az embereimet is elfogták. Engem is meglőttek. Később, amikor az a kisfiú, aki tegnap még a rabom volt és valami húszéves forma magyar ember elmentek, hogy szabadon engedjék a rabjaimat – engem is magukkal vittek. A rabokat kikötözték és elengedték, engem pedig ráboztak az egyik papra, hogy öljön meg. Mikor ketten maradtunk azzal a hitvány kutyával azt mondtam, hogy az övemben lévő aranyért cserében temessen is el. A pap váratlanul megkérdezte, hogy igaz-e, hogy anyám magyar nő volt, és így én is félig magyar vagyok, Én ezt kihasználva mondtam mindent, hogy mentsem a bőröm. A pap végül azt mondta, hogy hajlandó szabadon engedni, de csak az amulettöm árán. Így muszáj volt nekem odaadni, mert csak ilyen módon menekülhettem meg ahaláltól. De miért pont az amulettöm hisz abban volt minden szerencsém! Jaj, mi lesz most velem? Elveszek! Megálljatok, ti hitvány, kutya magyarok! Ti hitetlen gyaurok! Jumurdzsáktól nem menekülhettek! Visszaszerzem az amuletteimet bármi áron is.

Beretka Judit 7.c

Friss Tünde 5.c

Jovanović Péter 5.c

Tornaórán

A tornaórák általában kikapcsolódások szoktak lenni a nap folyamán. Azon a keddi napon is azt reméltem, lesz sok röhögés, viháncolás. Sajnos beborult, zörgött és villámlott.

Az óra hagyományos módon indult, vidáman, nagy zsvallyal. Kedvem csak akkor borult be, mikor a tanár bejelentette, osztályozni fogja a talajgyakorlatokat. Tudni kell, hogy egy igazi antitalentum vagyok tornából. Ezután gondolom mindenkinek világos, miért villámlott, mennydörgött.

Az első feladat bukfenc volt előre – hátra. Ezt még sikerült túlélnem, bár minduntalan igyekeztem a tanár tekintete elől takarásban maradni.

Következett a bukfenc terpeszállásból. Úgy néztem ki, mintha fenéken billentettek volna. Átfordultam, s beleszédültem. A többiek a hasukat fogták a röhögéstől, annyira esetlenül csináltam meg a gyakorlatot. Nekem nem volt nevetséges. Nekem syrhatnékom támadt, de félttem elsírni magam, mert az váltott volna még csak ki derűt, kacagást.

Tornaóra végén mindenki röhögve ment öltözködni, csak én kullogtam csendben, egyedül, összetörve.

Ferenc Norbert 8.c

A só

Csengettek. A folyosó megtelt zajjal. A gyereksokadalom árasztotta magából az információt. Összefüggéstelen szófoszlányok röpködtek a tömeg felett.

Feri és Dani egymás mellett haladt. Látszott arcukon, hogy fontos dologról tárgyalnak. Nem vagyok kíváncsi, de ezt hallani akartam. Tudni akartam, miről beszélgethet ez a két nagyfiú. Közelükbe férkőztem, s sikerült elkapnom egyik mondatfoszlányukat:

-Nálad a só?

-Persze.

Só? Mihez kell ezeknek só? – töprengtem magamban, miközben az ebédlő felé igyekeztem.

Az ebédlőben szintén tömeg fogadott, meg a mogyorókrémes kenyerek sokasága. Odamentem az osztályomhoz, s elkezdtem fogzasytani szerény uzsonnámat. Közben persze figyeltem, merthát a só...

Egyszer csak a kis ötödikesek, akik késve érkeztek az uzsonnájukért, amint beleharaptak a finomnak ígérkező kenyérbe, azonnal fanyar képet vágtak. Sós volt a mogyorókrémes kenyér.

Értem már! – kaptam a fejemhez. Ez a két csibész beszózta a picik eleségét.

Bonifárt Anna 8.b

Hadnagy Csongor 2.b

A levél visszalő

Teljes káosz uralta a fejem. Reggel volt, iskolába kellett mennem, én viszont álmos voltam, nem készültem. Mindent ügyetlenül, rosszul csináltam, még a cipőmet is csomóra kötöttem.

Útban az iskola felé gondolatok cikáztak végig az agyamon. Kérdések merültek fel bennem, de valahogy mindegyiket nagy nyugalommal kezeltem, oldottam meg.

-A házi feladat? – Nincs meg.

-Mit kapok érte? – Mínuszt. Valószínű.

-Kit érdekel? – Engem nem.

-Hat tanítási óra. Óránként negyvenöt perc. Hosszú idő, de majd igyekszem túlélni.

-Hogyan? – Majd kitalálok valamit. Ha felébredek, akkor úgymint „kreatív” szoktam lenni.

Történelem óra volt. A tanár magyarázott, a térképen mutogatott. Arcán látszott, nagyon élvezetes anyagról beszél. Az én arcomon is látszott, mennyire unom az egészet. Elővettem egy papírt.

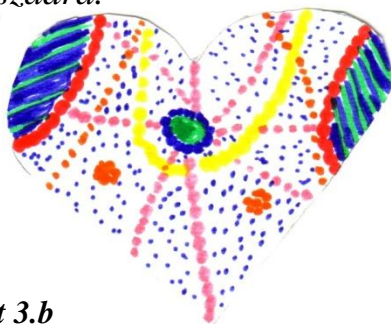
-Levelet írok az előtttem ülőnek! – határoztam el magamban. Ennél a tanárnál ez úgymint kivitelezhető. Főleg most, hogy ennyire beleéli magát a múltba.

Írni kezdtem. Írtam, s csak írtam, egyre kreatívabb lettem. Annyira belefeledkeztem a írásba, hogy észre sem vettem, hogy a tanár ott áll mellettem, s figyel, ahogy a jelen átnéz a múlt felett. Hirtelen nagy csönd lett. Felkaptam a fejem. Majdnem összeütöttem a tanár fejével. Az egész osztály rajtam kuncogott. Elpirultam szégyenemben. A tanárnak ez nem volt elég. Felolvasta írásomat. Immáron nem csak pirultam, égtem a szégyentől. Meg akartam halni. Az osztály pedig csak röhögött. Istenem, hogy röhögött!

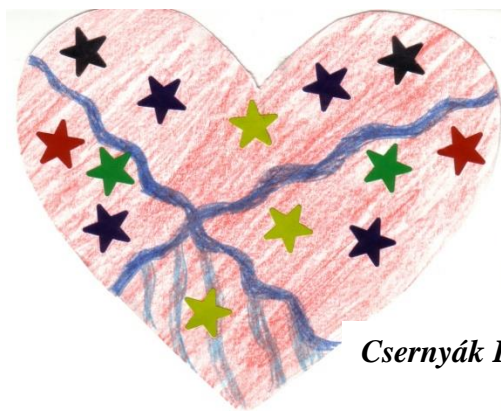
Azóta nem levelezek órán. Unom, de „figyelek”, mert egy ilyen nyilvános levelet nem élnék még egyszer túl.

Csábi Orsolya 8.b

*Már leszállnak a csillagok,
Kigyúlnak a fények.
Ezen a szép estén,
Pusztit küldök néked.
Álmodj szépeket, Te drága!
Ezer csók a pici szádra.*

Bezeg Nikolett 3.b

Csernyák Huba 3.b

*Halkan kopog az eső,
Bár lenne minden cseppje
csóknak a számra!
Dörög, villámlik,
Háborog az ég.
Nem tudom meddig bírnám
Nélküled én.*

Bella és Cifi

A felkelő nap első sugarai cirógatták arcomat. Kezemmel lassan végigsimítottam szemem. A fény lassan áttörte könnytől fátyolos retinám, s felderült előttem a világ:

-Reggel van! Hétfő reggel. Ismét suliba kell mennem. Jajj nekem!!

A felkelő nap első sugarai behatoltak a lyukba. Cifi, a kisegér finom kukoricabajúszfészkében mozdult egyet. Aztán mégegyet, majd ismét egyet. Orrocskáját finom illat ütötte meg. Cifi agya fogta a jelet: Reggeli. Juhé!

Gyorsan bepakoltam a táskámba, felöltöztem, s már rohantam is, hiszen mindjárt jön a barátnőm, hogy együtt menjünk az iskolába. Az ajtóban még egyszer belekukkantottam a táskába.

-Minden rendben. – állapítottam meg.

Futottam a kerékpárhoz. Hirtelen olyan érzés fogott el, hogy valami hiányzik, valamit itthon hagyok. Ismét kinyitottam a táskám. Népszámlálást tartottam: könyvek, füzetek, tolltartó, uzsonna, tornafelszerelés. Minden rendben.

-Akkor meg mi hiányzik? – törtem a fejem. –Mi?

-Megvan! Hiszen a kerékpárom kulcsát bennhagytam a szobában.

Gyorsan visszasiettem a lakásba, hátrahagyva táskát, uzsonnát, mindent.

-Jajj, már a kapucsöngő is megszólalt. Itt a barátnőm. Sietek.Jajj!

Cifi az orra után sietett. Egyre erősödött a finom illat.

-Még egy kicsit, még egy picit. – araszolt előbbre a kisegér.

Egyszer csak ott volt előtte egy kinyitott táská tetején a világ legnagyobb s legillatosabb szendvicse, amely messzire árasztotta illatát. Cifi a fogást kereste reggelijén, hol tudna a leggyorsabban hozzájutni a becsomagolt finomsághoz.

-Mielőbb beleharapni! Beleharapni! – járt egérke eszébe. –Jaj, de finom lesz! Jaj!

-Jaaaaajj!!

Hatalmas ordítást, hisztizést csaptam. Cifi első pillanatban kővé dermedt, de a második pillanatban, mikor én még mindég ordítottam: Jaaaaajj!, le is út, fel is út, máris árkon bokron túl járt.

Az egér látványa engem is kővé dermedtett. Mozdulni sem tudtam, csak a hang tört elő belőlem. Egész testemben remegtem. Öcsém anyuért, anyu apuért szaladt, aki látva engem, egy pohár vizet itatott meg velem, melytől egy picit kezdtem jobban lenni.

Azóta több mint egy hónap múlt el, de feledni nem tudtam az esetet. Néha sírhatnékem van, néha nevetnékem támad.

Azóta több mint egy hónap múlt el, de Cifi feledni nem tudta az esetet. Néha örül, hogy megijesztette az embert, néha pedig kesereg a veszni hagyott finom falatért.

Bővíz Izabella 8.c

Ötéves koromban történt. Egy pénteki napon nagyapáékhoz igyekeztem.

Mikor beléptem a konyhába, nagymama éppen főzött. Miután üdvözöltem, a szoba felé vettem az irányt. Nagyapa szokás szerint a karosszékekben üldögélt, és újságot olvasott. Alig látszott ki a kockás micci alól. Sál volt a nyakára tekerve. Már akkor betegeskedett. Régi inget, kopott nadrágot és egy vastagtalpú papucsot viselt. Ahogy beléptem az ajtón, félretette az újságot és megölelt, megveregette a vállam.

-Gyere, megnézzük, hogy a kismalacoknak van-e ivóvizük. Aztán megyünk ebédelni. A nagyanyád borsólevest főzött.

Sóhajtottam, mert a borsólevest nem szeretem.

Megittattunk, majd nagyapa bevezetett a műhelybe, ahol szerszámok lógtak a falon. Egy régi polcon rongyok, kannák, csavarok s mindenféle rosszvas hanyódott. A műhely közepén állt egy szép piros traktor. Tátva maradt a szám. Máskor nem jöhettek ide be.

-Meg se kérdezed, hogy felülhetsz-e rá?

-Én... izé... szép.

-Pattanj! – mondta nagyapa, és feltett az ülésre.

Eleinte félttem, hogy leesek, de később felbátorodtam, és estig játszottam volna, ha mama nem szól ki, hogy mehetünk ebédelni. Nagyapa levett a traktorról, és bevezetett. Benn várt a borsóleves. Nem akartam enni. A mama mindent kipróbált. Kérlelt, kiabált. Egyik sem ért semmit.

Ekkor nagyapa a fülemhez hajolt, s azt súgta:

-Elárulok egy titkot. Én sem szeretem a borsót, de mindent meg kell enni. Hidd el, ha ebből a virágos tányérból eszed, akkor finomabb.

S elém tette azt a virágos tányért.

-Hát nem bánom, megeszem, ha nem is szeretem! – sóhajtottam.

Péter Diana 6.c

Latak Andor 2.c

Pákolicz István

Anyámnak

*Hogyha virág lennék,
Ölelnék jó illattal;
Hogyha madár lennék,
Dicsérnék zengő dallal;
Hogyha mennybolt lennék,
Aranynappal, ezüsthóddal,
Beragyognám életedet csillagokkal.*

*Virég vagyok; ékes,
Piros szírmú, gyöngé rózsaaág;
Madár vagyok; fényes
Dalt füttyülő csöpp rigócskád;
Eged is: szépséges
Aranynappal, ezüsthóddal,
Beragyogom életedet csillagokkal.*

Kálai Anett 2.c

Nagyon szeretem az állatokat, főleg a kutyámat, Megit. Azért a legkedvesebb, mert okos és hűséges.

Lakhelye a fűskamrában van. Vörösésbarna, hosszú és csillogós a szőre. A szeme barna és nagyon értelmesen néz vele. Fajtatiszta ír szetter. Két éve az enyém. Ő is engem szeret a legjobban. Amikor hazaérek az iskolából, mindig neki köszönök csak utána megyek be a lakásba

A sok jó élmény között van egy éltünk át.

Szoktam ágakat dobálni, melyeket Megi egy vékonyabbat dobtam el, melyet ő Megi fogai közé szorult. Nem birt nyelni Megijedtem. Telefonáltam anyunak. Ő szájából a beszorult ágat. Nagyon elpusztul kedvenc állatom.

először, megsimogatom, s rossz is, melyet és és Megi

visszahoz nekem. Egyszer átharapott. A pálca eltört, s s végül levegőt is alig kapott. hazajött, s kivette a kutyus féltem, hogy az én hibámból

A legjobb élményünk tavaly télen történt. Nagy hó esett. Apu a szánkó elé fogta Megit. Ő az egyenes úton a szélnél is sebesebben röpítette a szánkóm. A fülei lebegtek a nagy vágásban, mi pedig húgommal, Blankával neveltünk rajta.

Hűsége és játékosága miatt mindannyian nagyon szeretjük Megit.

Soltis Kornél 4.c

De talán csak még egyszer...

Nem hiszem el! Most sétált el előttem, és nem is köszönt. Nem akart megismerni, vagy tényleg nem látott?

Oda megyek hozzá. Vagy ne? Mit mondjak neki? Majd eszembe jut valami...

Szia! Már meg sem ismeresz? -kérdem. De miért nem mond semmit? Mintha szellemet látna. Nem számított rám. Hallgat, tudja, hogy bűnös. Azt hittem ő más lesz, azt hittem ismerem, de tévedtem, nagyot. Milyen kár, hogy a szívtelen embereket nem lehet bíróság elé állítani, olyanokat akik megbántják a másikat. Hát akkor ő már bilincsbe verve állna, és várná az ítéletet. A bíró a kis kalapácsával üt, és kijelenti: **BŰNÖS!** De megtöri a csendet, az elítélt megszólal:

-Szia! Nem is láttalak! Mi újság nálad? - kérdezi, mint egy ártatlan bárány...

-Hát nem aranyos? Még van mersze ilyen kérdezni?! Mintha nem tudná.

-Tudok mindent! - mondom. A szemembe néz, majd a földet nézi. Tudja, hogy bűnös.

-De én nem...-és elhallgat - De én nem akartam-ismételi egyre erőszakosabban, egyre gyorsabban. -De

én nem akartam...értsd meg! -nem tudja folytatni, a szemembe se tud nézni. Egy kavicsot rugdos. Minden fiú egyforma. És még ők mondják, hogy mi nők vagyunk komplikáltak... -Talán

ráderősakolták? - kérdezem tőle, habár tudom, hogy nem, hiszen ismerem. Végre a szemembe néz, de nem mond semmit. -Honnan

tudod ezt az egészet? - tereli a szót, hogy ne kelljen neki felelni. Diplomátikus megoldás nem mondom. Közben egy barátom érkezett meg. Pár szót váltottunk, de Ő csak áll és a féltékenység a szemében csak úgy csillog azokban a szemekben, amik egykor elbűvöltek. Tehetetlenül áll. A kavicsot nézi, mintha tudná, hogy a kavics Őt pártolja. De csak egy kavics, nincsennek érzései. Reménykedik, hogy talán csak még egyszer...

-Ha szeretsz nézz a szemembe! -kértem tőle. Engem is elfogott a bizonytalanság. A földet nézi. Mi lehet olyan érdekes rajta. Egyszerű föld, ami éltet, táplál, tudja, hogy mit kell tennie minden egyes nap. Tiszta sor... Nem néz rám. Megindulok, mire megragadja a kezem és magához húz. A szemembe néz, kezét végigsimítja arcomon. És mégis pont úgy néz rám, és mégis pont úgy ért hozzám, mint először.

Ki tudja meddig álltunk úgy. Néha én is mást ígérek, és mást adok. De talán **CSAK MÉG EGYSZER...**

Kiss Anita 8.c

Egy nálam idősebb ember egyszer azt mondta:

*„Jól csak a szívével lát az ember,
mert ami igazán fontos,
az a szemek láthatatlan.”*

Jól elgondolkoztam, amit mondott, és rájöttem, hogy úgy van, hiszen, ha nincs bennünk szeretet, nem látunk meg semmit, mert mi emberek azt hisszük, hogy csak a pénz boldogít.

*„Gazdagság, fény és pompa.
Ó, ez sosem boldogít, nem ezek között
találsz az élet örömeit.”*

Sokan fel sem a náluk szegényebb emberre. A szegény ember nem is él, csak van. Van és lesz is, mert őt a szeretet, a szerelem tartja életben, és sokkal gazdagabb szeretetben, mint más emberek. Mondott nekem mást is az a bölcs ember, így hangzottak szavai:

*„A szerelemben mondják,
szerved aki él,
de úgy kell a boldogság,
mint egy falat kenyér.”*

Én még akkor nem tudtam, hogy mit jelent, amit mondott, hisz nem szerettem senkit szüleimen kívül. Majd kerestem valakit, akit szerethetek, kerestem valakit, aki engem szeret. Jöttek sokan, és azt mondták én vagyok az igazi, de egyik sem volt az akit kerestem, nem volt az igazi. Keresés közben elfáradtam. Végül megtaláltam, megtaláltam azt, akit szeretek, aki szeret engem, megtaláltam őt, és soha el nem engedem! Megtalálni, megismerni és megszeretni őt egy pillanat műve volt, a hiánya által kiváltott szenvedés, a gyötrődés örökkévalóság. Én mégsem szenvedek, hisz minket a szeretet ereje összetart, nem hiányolom, mert velem van. A szeretet minden, ami szép, gyengéd, nemes, minden amiért élni és meghalni érdemes.

Mostmár én is tudok annyit, amit az a bölcs ember, volt részem látni és megismerni embereket, akik tiszta szívből tudnak szeretni, és olyanok, akikben egy csöpp szeretet sincs.

Egy valamit biztosan tudok: tudok tiszta szívből, igazán, odaadóan, őszintén szeretni, és mostmár szenvedni is. S újra látom a kimondott, és lopott ígék varázsát:

*„Nem tudom miért, meddig
maradok meg még neked,
de a kezedet fogom
és őrizem a szemed.”*

Tokodi Antonella 8.c

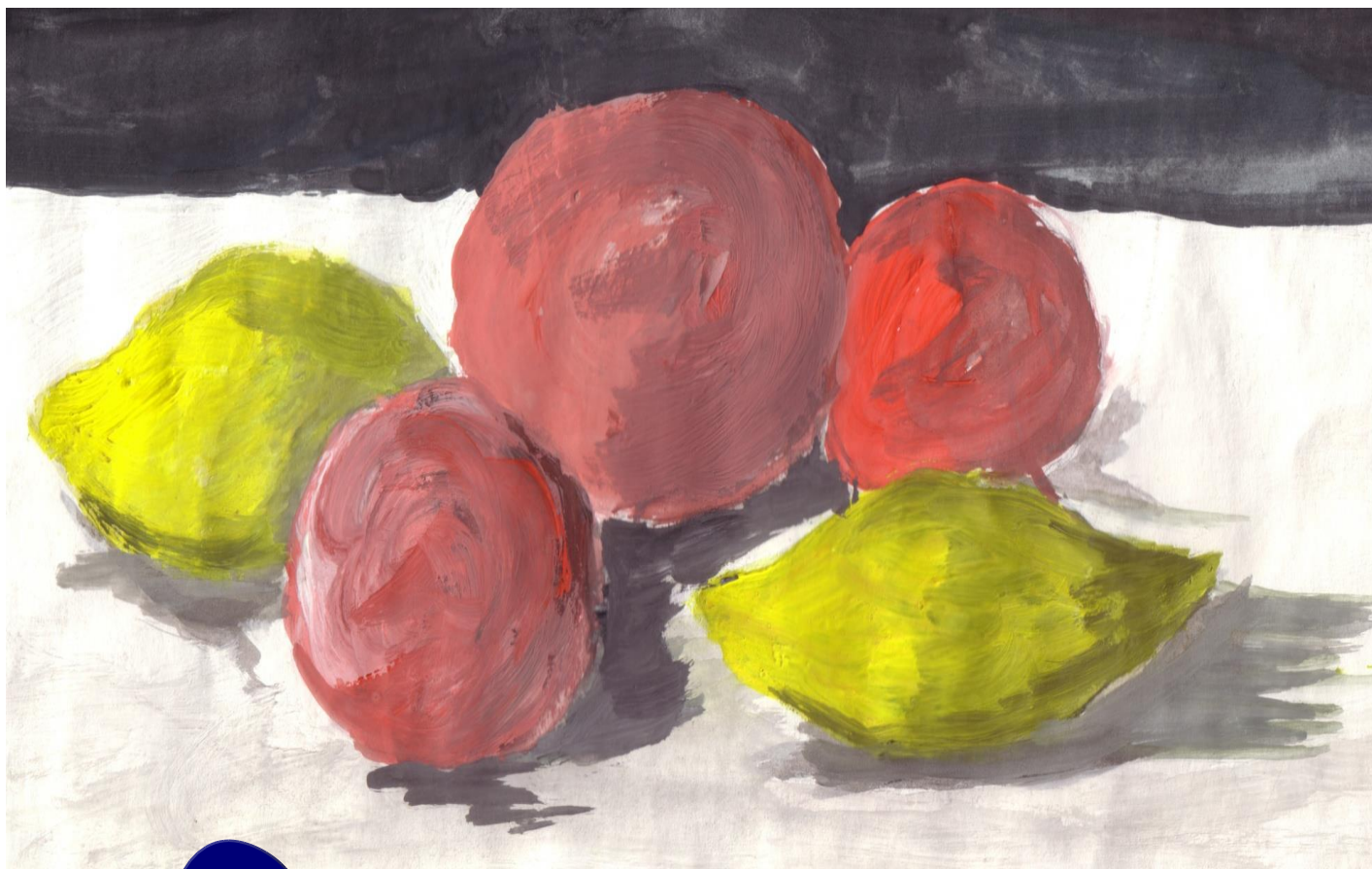
A szeretet ereje

Egy nap a nagymamám megbetegedett. Anyám elhozta hozzánk, és a nappaliba vetett ágyat neki. A nagy ápolásra szorult, ezért mindig volt vele valaki.

Szeretem a nagymamám, kicsi koromban sokat gondoskodott rólam. Rengeteget sétáltunk, bicikliztünk együtt, ugyanis a szüleim dolgoztak és kevés idejük volt rám. Én is besegítettem az ápolásába amíg lábadozott. Esténként gyakran néztem a tévét. Mivel ott volt a mamám nem volt nehéz odafigyelni rá. Néha vizet kért, néha a gyógyszerét, néha csak beszélgetni akart. Sőt még hagytam, hogy „magyar muzsikát” halgasson, pedig azt nagyon nem szeretem. A mamám lassan épült fel. Mikor már jobban érezte magát, anyám levitte egy pár napra a testvéréhez: Akkor furcsa volt, hogy nem volt itthon, mert már nagyon megszoktuk a jelenlétét. Néhány nap múlva visszajött, és most ő próbált segíteni nekünk. Felsőprögetett, néha rendet tett és segített anyunak elmosogatni. Mikor még fiatalabb volt, sokat mozgott, de néhány éve, amikor eltörte a kezét, azóta kevesebbet dolgozik. Öreg korban már nem úgy forna a csontok össze. A nagymamám azonban most is segítőkész és szeret bennünket. Régebben gyakran eljött, és hozott süteményt, vagy bevásárolt nekünk a piacon. Mi ezt úgy hálájuk meg, hogy amikor kell, segítünk rajta. Ő nem érzi úgy, mintha ő tenne nekünk szívességet, hanem mindig próbál a kedvünkben járni.

Ilyen segítőkész és önzetlen nagymama kevés van. Ő igazán tudja használni a szeretet erejét.

Kéring Szabolcs 8.c

Boroš Tijana 6.a

SVEZNAJICA

Милош је велик даса,
брани цара свога,
и наравно не да
да му се сломи нога.

Он је мудар чобан,
који паметно поступа,
није га нико препознао,
због прерушавања у Бугарина.

Кабаницу на себи имао,
сабљу наопачке држао,
ругали му се млади Леђани,
не знајући ко је он.

Решио је три задатка,
уместо цара Стјепана,
зато је био награђиван,
вредним поклонима.

Ишао је на мејдан,
и на њему победио,
стрелом јабуку кроз
прстен пробо.

Од три једнолике девојке,
роксанду по браћи
препознао, као јагње по
овци.

На крају свега,
цар Милоша познао,
на тежак пут,
свог сестрића послао.

Милена Швоња 5.а

ЗАЧАРАНА ПРИНЦЕЗА

У великом, богатом краљевству, живела је прелепа млада принцеза са својим родитељима. Једнога дана, принцеза је замолила свога оца да је пусти у шетњу. Док се шетала прекрасним парком, сусрела ју је зла вештица. Пошто је била љубоморна на принцезину лепоту, претворила ју је у врану. Несрећна девојка, претворена у врану, шћућурила се на једној грани и тихо плакала. У том тренутку кроз шуму је пролетео млад витез на крилатом коњу. Угледавши врану како плаче, застао је. Још више се зачудио када га је врана људским гласом замолила да је поново претвори у девојку. Младић је замахнуо чудотворним мачем и скинуо чаролију са ње. Видевчи како је лепа, заљубио се у њу и запресио ју је. Срећни и заљубљени, на крилатом коњу, вратили су се у витезово царство.

ДРАГАНА СКАЈОВСКИ, 3.a

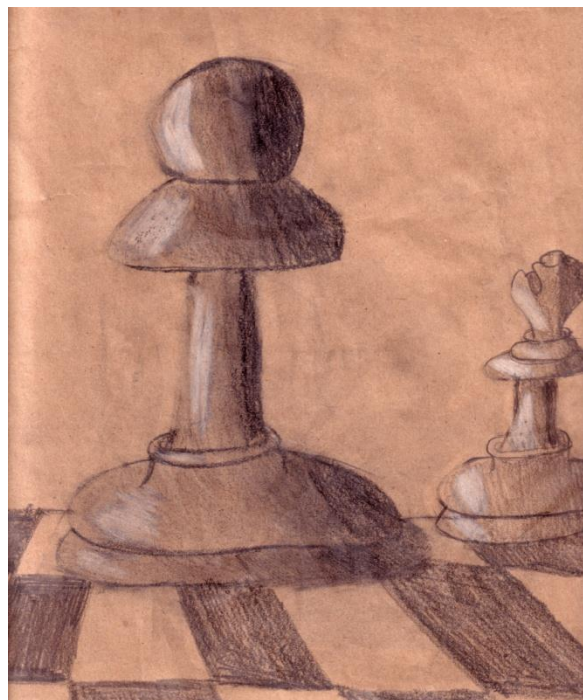
МАЛИ АЦА

Једног јутра
кад је зубато сунце изашло,
мали Аца без јакне изашао.
Мама каже: "Уђи, разболећеш се,
разболећеш се, уђи!"
Али Аца није слушао.
Следећег јутра
другари га звали да се игра,
али Аца: "АПЋИХА, АПЋИХА!"

МИЛЕНА ШВОЊА, 5.a

Anabela Čerepeš 5.a

Jovana Bogovac 5.a

Мачка и врабац

Једног зимског дана, док су падале крупхе пахуље снега, мачка је лежала удобно, склупчана поред топле пећи и дрмала.

Напољу на грани дрвета, врабац је седео и смрзавао се. Видео је кућу у којој је горела пећ и желео је да уђе. Слетео је на прозор и покуцао. Мачка се пробудила и хтела да види ко куца на прозор. Видела је смрзнутог врабца, мокрог од снега и било је га је жао. Отишла је у кухињу и донела му је пуне шапе мрвица хлеба и дала му их. Врабац јој се захвалио.

Мачка је хтела да они буду пријатељи. Врабац је пристао. Постали су најбољи пријатељи.

Анита Торњански 3.а

Зима

Једне зиме снег је јако падао. Врабац, који није имао где да се сакрије од хладноће, био је јако гладан. Летео је свуда да би нашао мрвице хлеба.

Напокон их је нашао на прозору, али је тамо спавала мачка. Није могао да једе мрвице зато што би мачка појела њега. Смислио је да баци мрежу на њу. Нашао је мрежу у шупи. Добро што је била лака. Направио је замку тако што је ставио грудве снега у мрежу и окачио је изнад прозора. Мачка је изашла да лови мишеве. Врабац је нашао маказице. Одсекао је мрежу пуну грудва. Све је то пало на мачка и затрпало га. Врабац се најео мрвица. Нашли су га родитељи и одвели у топло склониште.

Иван Аћимов 3.а

Jelena 1.a

Odri Levente 2.c

СВЕТОСАВСКА ПРОСЛАВА

27. јануара на Дан светог Саве у нашој школи је одржана прослава. Приредба је отворена наступом хора, који води наставница Киш Маргит. Ученица 4.а, Наташа Попов, наступила је са рецитацијом. Рецитовањем су се представили и ученици 5.а, Невенка Ђурић, Јована Боговац, Дарко Девић и Милена Швоња. На мађарском је Палинкаш Кристина, ученица 7.а, прочитала причу о светом Сави. Манифестацији су присуствовали и свештеници који су ломили славски колач. Након тога, као последњи учесници, наступили су Бранислав Грујин, Тамара Трајковић, Катарина Петковић, Милица Швоња, Борош Тијана и Дајана Милованов, представници драмске секције коју води наставница српског језика, Наташа Кнежевић. Скеч је говорио о сусрету светог Саве са ученицима и њиховим реакцијама. Приредба је заиста интересантно протекла и чини ми се да су сви задовољни. Надам се да ће се ово поновити и следеће године.

ДАЈАНА МИЛОВАНОВ, 6.а

ДАН ЗАЉУБЉЕНИХ

Наша школа има традицију да сваке године за Дан заљубљених обрадује своје ученике скраћеним часовима и журком. Ове године је била организована и приредба на којој су ученици певали, играли, глумили и рецитовали на српском, мађарском, немачком и енглеском језику.

После приредбе, у приземљу школе организована је журка. У кабинету за енглески језик било је послужење, а у кабинету за математику радило је ЉУБАВНО САВЕТОВАЛИШТЕ.

Журка је била супер! Пуштала се добра музика уз коју смо сви скакали и играли.

Сви ученици имали су сјајне костиме.

Завршило се славље, тако да ћемо морати да чекамо следећу годину, а док чекамо, 'АЈМО, НАРОДЕ, У РАДНЕ ПОБЕДЕ!

КАТАРИНА ПЕТКОВИЋ, 6.а

Az óbecsei Petőfi Sándor Általános Iskola

Radnóti Miklós Önképzőköre

Irodalmi- és képzőművészeti

PÁLYÁZATOT

hírdet

Öröm az iskolában

címmel.

A versenyen részt vehetnek iskolánk tanulói az általuk készített képzőművészeti és/vagy irodalmi alkotásokkal. Egy tanuló több munkát is leadhat.

A képzőművészeti alkotások szabadon választott technikával készülhetnek, míg az irodalmi alkotások versben illetve prózában íródhatnak.

Az alkotásokat Szűcs Budai Engelbert tanár úrnak kell átadni.

A munkák átadási határideje: 2006. március 17.

KATEGÓRIÁK

1. Az első és második osztályosok csoportja

Téma: A kedvenc ceruzám (Képzőművészet)

2. A harmadik és negyedik osztályosok csoportja

Téma: Iskolatáskám (Képzőművészet)
Mesélnek a tanszerek (Irodalom)
Ha a tanító néni felszólít (Irodalom)
Vers / a cím szabadon választható /

3. Az ötödik és hatodik osztályosok csoportja

Téma: Iskolám (Képzőművészet)
Érdekes óra (Irodalom)
Barátok közt (Irodalom)
Vers / a cím szabadon választható /

4. A hetedik és nyolcadik osztályosok csoportja

Téma: Osztályom (Képzőművészet)
Egy verseny izgalmi (Irodalom)
Egy alsóvárosi kisdíák naplójából (Irodalom)
Vers / a cím szabadon választható /

Eredményes munkát kívánunk!

A Radnóti Miklós Önképzőkör csapata.

Literarna sekcija „Radnoti Mikloš”

Iz OŠ „Petefi Šandor”

raspisuje

Literarni – likovni

KONKURS

na temu

Radost u školi

Na konkursu učestvuju učenici naše škole.

Tehnika izrade likovnih radova je slobodna. (Može se koristiti bilo koja tehnika.)

Književni sastavi mogu biti u stihovima ili prozi.

Radove predati nastavniku Sič Budai Engelbertu, **do 17. marta 2006. godine..**

KATEGORIJE

1. Prvi i drugi razred

Tema: Moja olovka (Likovni)

2. Treći i četvrti razred

Tema: Moja školska torba (Likovni)
Sa časa odgovaranja (Literarni)
Kad bi moja školska torba oživela (Literarni)
Pesma

3. Peti i šesti razred

Tema: Moja škola (Likovni)
Jedan interesantan čas (Literarni)
Drukarstvo u mom odeljenju (Literarni)
Pesma

4. Sedmi i osmi razred

Tema: Moj razred (Likovni)
Sa takmičenja (Literarni)
Iz mog dnevnika (Literarni)
Pesma

Želimo vam uspešan rad.

Članstvo sekcije „Radnoti Mikloš”

ŠTA PONETI ZA PUT?

1. Ako idem na safari, poneću:

- a) frižider i sladoled
- b) šešir i dvogled
- c) lektiru

2. Ako putujem u Pariz, neophodni su mi:

- a) bogati rođaci
- b) mapa grada i fotoaparati
- c) meteorološki izveštaj i vodostaj reka

3. Na kampovanje ne krećem bez:

- a) mame i tate
- b) baterijske lampe i vreće za spavanje
- c) radnih listova iz matematike

4. Ukoliko idem na planinarenje obavezno nosim:

- a) grejalicu
- b) kompas i konopac
- c) broj telefona nastavnika fizičkog

5. Kad idem kod babe u selo nosim:

- a) televizor i frizider
- b) čizme i štap za pecanje
- c) fotografiju direktora škole

Stara škola iz sela (Ljubljana)

Ukoliko imaš najviše odgovora pod:

a-kada se spremaš za put ne zaboravi tiganj, šta ćeš ako ti se prijedu palačinke!

b-ti si pravi pustolov! Uživaj otkrivajući nove predele. U slučaju da naiđeš na pingvine znaj da si daleko od kuće.

c-toliko voliš školu da bez nje ne možeš ni pet minuta. Najbolje kampuj u školi.

Milena Švonja 5.a

ДА ЛИ СТЕ ЗНАЛИ ДА...

...је у људском телу бутна кост најдужа?

...за време тоталног помрачења Сунца температура на Земљи опада и до 6 степени?

...жирафе немају гласне жице?

...пацов може да издржи без воде дуже од камиле?

...Ескимима имају преко 15 речи за нашу реч снег?

...се у Дизнијевом филму ''Фантазија'' лик чаробњака зове Yensid (читано од назад Disney)?

...су због несташице метала у Другом светском рату додељивани дрвене фигуре награде ''Оскар''?

КАТАРИНА ПЕТКОВИЋ, 6.а

ГРАФИТИ

Ко има глисте, никад није сам!

Ко се последњи смеје...најспорије мисли!

КАТАРИНА ПЕТКОВИЋ, 6.а

ВИЦЕВИ

Трче две баклаве улицом и једна каже: ''Еј, баклаво, стани, ја не могу више!'' ''Шта је? Шта се десило?'' ''Ма, жуљају ме ораси!'' , каже прва.

Иду две лепиње улицом и сретну пицу. Каже једна лепиња: ''Види ти ону, ал' се нашминкала!''

Иду два дигитрона улицом и један од њих ће: ''Рачунајте на нас...''

Шта је то: мало, црно, опасно по живот и стоји на грани?

Чавка са митраљезом!

А шта је: мало, црно, није опасно по живот?

Чавка са митраљезом без муниције!

КАТАРИНА ПЕТКОВИЋ, 6.а

НАЈЧУДНИЈИ ЗАКОНИ НА СВЕТУ

Добро је знати какав је закон на снази у разним државама... Али, ако су овако ЧУДНИ, онда је још боље да их знамо!

УРУГВАЈ

Тотална глупост: у овој малој јужноамеричкој држави закон одобрава двобоје - али само ако су оба учесника добровољни даваоци крви...

ИЗРАЕЛ

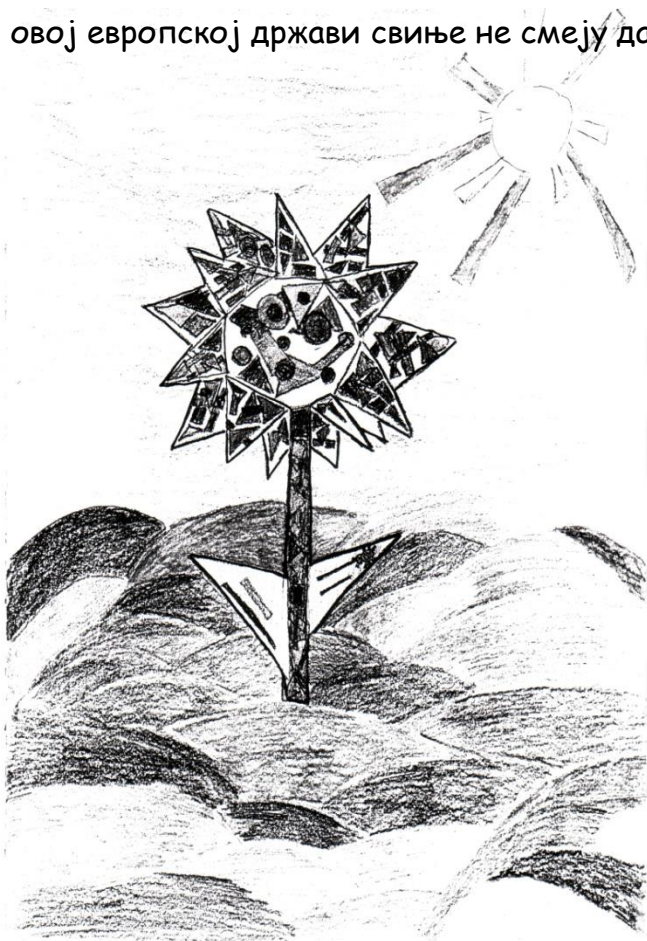
Без шале: у Израелу држава строго забрањује цеђење бубуљица суботом.

САУДИЈСКА АРАБИЈА

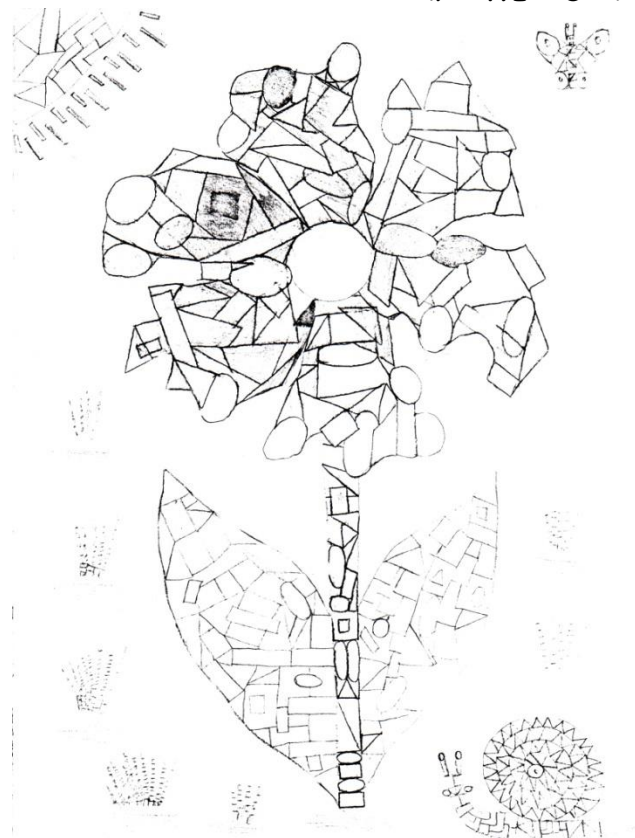
У овој исламској држави жене не смеју да возе ауто, али зато смеју да полажу за пилота.

ФРАНЦУСКА

У овој европској држави свиње не смеју да носе име великог војсковође Наполеона.

Kovács Karolina 5.c

Molnár Tímea 5.c

...Jednog jutra probudilo me je zvonjenje telefona.

- Dragi Jone, neodložan zadatak! - začuo sam glas svog starog prijatelja i kolege sa međuzvezdanih putovanja, profesora Taratonge. - Astronomi su otkrili u vasioni neki čudan objekat, koji se kao tajanstvena crna linija vuče od jedne do druge galaksije. Niko ne zna šta je to. Najjaci teleskopi i radioteleskopi, postavljeni na raketama, ne mogu nam pomoći da otkrijemo tajnu. Smesta poleti u pravcu magline ACD- 1587 !

Usput me je zabavljao elektronski robot koji je znao sve jezike kojima se govori u kosmosu i sve priče o posetiocima zvezda.

Magline koje su zaklanjale tajanstvenu liniju bile su iza mene, a preda mnom je stajao ... hotel " Kosmos ", za koji dotad nisam bio čuo. Ubrzo sam saznao da su međuzvezdane lualice Vigonti, kojima sam ja nekada sagradio veliku planetu, raskomadali tu planetu na sitne komadiće i ponovo ostali bez svog staništa. Tada, da ne bi više bili primorani da lutaju po tuđim galaksijama, rešili su da podignu jednu ogromnu zgradu - hotel za sve koji putuju i tumaraju vasionom. Taj se hotel protegao kroz skoro sve galaksije.

A sto je najglavnije, **u hotelu je bilo beskonačno mnogo soba**. Vigonti su se nadali da odsad niko više neće čuti da " nema slobodnih soba " .

Pa i pored toga, ja nisam imao sreće. Kad sam ušao u hotel, prvo što sam spazio bio je plakat : " Delegati kongresa kosmozoologa treba da se prijave na 127. spratu " . Kako su kosmozoolozi došli iz svih galaksija, a njih ima beskonačno mnogo, sve sobe bile su zauzete i za mene više nije bilo mesta.

Srećom, direktor hotela bio je jedan Vigont koji je dobro zapamtio usluge koje sam ja nekada učinio tom plemenu. On se zauzeo da ja dobijem smeštaj u hotelu, jer bih, da sam ostao da prenoćim u međuzvezdanom prostoru, mogao dobiti zapaljenje pluća. Pošto je malo razmislio, on je rekao šefu prijema :

- Smestite ga u sobu broj 1.

- A gde da preselim gosta koji je sad tamo? - začudjeno je upitao šef.

- Njega preselite u sobu broj 2. Gosta iz broja 2 otpremite u broj 3, onog iz broja 3 u broj 4, i tako dalje.

Tek tada sam shvatio šta znače neobična svojstva tog hotela. Kad bi u njemu bilo samo konačno mnogo soba, tada bi se gost iz poslednje sobe morao prebaciti u međuzvezdani prostor. A kako je hotel imao beskonačno mnogo soba, bilo je mesta za sve, te sam ja uspeo da se smestim, a da nijedan kosmozoolog nije izgubio svoje mesto.

Sledećeg jutra se nisam nimalo začudio kad su me zamolili da se preselim u sobu broj 1 000 000. Do toga je moralo doći jer su sa zakašnjenjem stigli kosmozoolozi iz galaksije BCK- 3472, pa je trebalo smestiti još 999 999 gostiju. A kad sam trećeg dana boravka pošao da platim sobu, sve mi se smrklo pred očima. Pred šalterom se otegao red čiji se kraj gubio negde oko Magelanovih oblaka.

- Menjam dve marke magline Andromede za marku Sirijuma!

- Ko ima marku Erpeje iz 57. godine kosmičke ere?

U nedoumici, obratio sam se šefu administracije :

- Ko su ovi?

- Međugalaktički kongres filatelista.

- Ima li ih mnogo?

- Beskonačno mnogo, po jedan predstavnik svake galaksije.

- Pa, kako ćete ih smestiti kad kosmozoolozi odlaze tek sutra?

- Ne znam , to ću sada izneti na kratkom sastanku direktora.

Ali, ispostavilo se da je taj problem veoma komplikovan i kratki sastanak odužio se čitav sat. Najzad, šef administracije izašao je iz direktorove kancelarije i počeo da preseljava goste. Prvo je naredio da se gost iz sobe broj 1 preseli u sobu broj 2. Mene je to začudilo, jer sam iz stečenog iskustva prethodnog dana znao da takvo preseljavanje oslobadja samo jednu sobu, a sada je trebalo smestiti ni manje ni više nego beskonačan skup filatelista! Medjutim, šef je nastavio da komanduje:

- A gosta iz sobe 2 preselite u sobu broj 4, onog iz broja 3 u sobu broj 6, i uopšte gosta iz sobe broj n u sobu broj 2n.

Sada mi je njegov plan postao jasan: na taj način on je oslobodio beskonačan broj soba sa neparnim brojevima, tako da je u te sobe mogao smestiti filateliste. I tako su u svim sobama sa parnim brojevima bili kosmozoolozi, a sve sobe sa neparnim brojevima zauzeli su filatelisti. Ja sam morao da napustim sobu broj 1 000 000 i preselim se u sobu broj 2 000 000.

Sledećeg dana situacija sa sobama postala je mnogo lakša - kongres kosmozoologa bio je završen i oni su otputovali. Ali ono što je dobro za goste nije uvek dobro za administraciju. Posle nekoliko dana primetio sam da je gostoljubivi domaćin neraspoložen.

- Šta Vam je? - upitao sam.

- Polovina soba su prazne. Finansijski plan propada.

Istina, ja nisam odmah razumeo o kakvom finansijskom planu je reč, jer su preostali gosti plaćali beskonačno mnogo soba, ali sam ipak dao jedan savet:

- A Vi preselite goste tako da sve sobe budu zauzete.

Ispostavilo se da je to sasvim prosto učiniti. Filatelisti su zauzimali sobe sa neparnim brojevima, pa su gosta iz sobe broj 1 ostavili na tom mestu, gosta iz sobe broj 3, preselili su u sobu broj 2, goste iz broja 5 u broj 3, goste iz broja 7 u broj 4, itd. Uopšte, gost iz sobe broj 2n-1 preseljava se u sobu broj n. Pošto je to završeno, sve sobe su opet bile popunjene iako nije došao nijedan novi gost.

1. Zadatak : Devojčica kaže : “ Ja danas slavim rođendan, a moja mlađja sestra bliznakinja ga je proslavila prekuče” . Kog dana je rođena mlađja sestra?

2. Zadatak: Premesti palidrvca da dobiješ tačne jednakosti

$$\sqrt{III} - II = XI \quad i \quad I - III = II$$

Matematičke šale

* Nastavnica : Pretpostavimo da je broj ovaca jednak x ...

Učenik : Nastavnice, ali šta će se desiti ako broj ovaca nije x ?

* Radišu su roditelji stalno grdili zbog loših ocena iz matematike. Jednom je on upitao oca : “ Tata, šta misliš, u čemu je problem kod mene ? Da li su u pitanju geni ili uticaj sredine “ ?

* “Tata, imam za domaći zadatak da nadjem zajednički imenilac za $\frac{2}{3}$ i $\frac{5}{7}$ “, kaže Radiša tati. “ Interesantno, u moje vreme, pre 30 godina, i mi smo tražili to isto. Zar od onda nije pronadjen “?

* U raju Bog drži Adamu lekciju iz geometrije : “ Paralelne prave seku se u beskonačnosti. To se ne može dokazati, ali je sam bio tamo.”

* Sedam petina ljudi ne razume razlomke.

130 % ljudi ne razume procenete.

Postoje tri vrste ljudi : oni koji znaju da broje i oni koji ne znaju da broje.

Zanimljivosti

Pošao seljak sa sinom u grad. Usput je sin nešto pricao ocu. Otac je zaključio da sin laze i rekao mu : “ Sine, sada prilazimo mostu koji nije običan nego čudotvoran. Kad preko mosta prelazi lažov, most se ispod njega provali ”. Kad je sin to čuo, uplašio se, priznao ocu da je lagao i nije hteo da prelazi preko mosta. Seljak je sam nastavio put, ali upravo dok je prelazio preko mosta, most se pod njim provali jer ne postoje čudotvorni mostovi.

Poznajete li srpski jezik ?

- Koja se imenica srednjeg roda u srpskom jeziku završava slovom **a** ?

- Koja reč u srpskom jeziku sadrži slovo **k**, a kad se čita s kraja- nema **k** ?

Nehéz napom volt

Elmesélem egyik felejthetetlen napom, amely tele volt élménnyel.

Péntek reggel tizenharmadika volt. Avval kezdődött a napom, hogy rosszul ébretem. Ránéztem az órára. Volt mit látnom! Késésben voltam.

Bedobáltam a táskába mindent, és rohantam az iskolába. Éppen a tanító néni előtt surrantam be. Első óránk magyar volt. Belenéztem a táskába, hát a könyv otthon maradt. Következő óránk matek. Ellenőrzőt írunk. Én persz nem készültem. A tanító néni kiosztotta az ellenőrzőket. Semmit sem tudtam, csak bámultam. Tudtam, hogy egyes lesz, mert nem is írtam semmit. Hazafelé mentem és vitába keveredtem a legjobb barátnőmmel. Remélem ilyen nehéz napom többet nem lesz.

Bezeg Nikolett 3.b

Egy szombati napon anyunak sok vendége volt. Kistestvéremre én vigyáztam, mert így anyunak ez nagyon nagy segítséget jelentett.

Nagyon rossz volt, de én igyekeztem az ő kedvébe járni. Délben megérkezett a dadusa, és én így szabad lettem. Megcsináltam a házit. Apa is hazaért. Éppen tévézni akartam, amikor apu megkért, menjek ki a faluba segíteni a jószágok körül. Segítettem kitisztítani őket, morzsolni, darálni, keverni.

Nehéz napom volt, de megérte, mert meg lettem dicsérve, s még zsebpénzt is kaptam.

Bende Csongor 3.b

Hittanra, és táncra kellett mennem, nagyon fáradt voltam. Hittanra kell mennem, hogy jövőre elsőáldozó lehessen. A táncot sem hanyagolhatom el, mert sűrűn versenyekre megyünk. Így akár milyen nehezemre is esett, mind két helyen megjelentem. A hittanon egy ötöst szereztem, aminek nagyon örültem. A táncpróba pedig meghozta az eredményt, mert, most szombaton Szabadkán a versenyen második helyezést értünk el.

Nehéz napom volt, de szüleimnek örömet szereztem kitartásommal, és ők ezért büszkék is rám.

Dávid Annabella 3. c

Szüleimmel kirándulni mentünk az állatkertbe. Már régóta szerettem volna előben megnézni a vadállatokat. Még a plakáton is hirdették: Koalamackók érkeztek.

Nagy izgalommal léptem át a bejáratot. Utunk a tigris ketrece és a majmoké mellett vezetett el. Jobbra a papagájokat láttam. A medve nagyon rosszkedvű volt. Csak járt-kelt a ketrecében.

-Ott a koala!-kiállt a testvérem.

Kedvesdek voltak, ahogy a fán kapaszkodtak. Soláig néztük őket. Visszafelé másik úton mentünk. Ott a farkasok és a rókák tanyáztak.

Kifáradtam, de boldogan értünk haza a kirándulásról.

Sinkovics Áron 3b

Levél

Kedves volt gazdám!

Azért írok most neked,hogy elmondhassam,sajnálom azt a napot,amikor elhagytál.

Azóta van új gazdám,Peti.Ő nem olyan jó mint te voltál.Mégis örülök,hogy valaki megtalált,nem maradtam abban a sötét padban.Új barátokra is leltem az új gazdi tolltartójában.Legkedvesebb hozzám Matyi,a törlőgumi.

Te,hogy vagy?Találtál-e hozzám hasonló ceruzát?

Szeretettel:
volt ceruzád

Óbecse, 2006.02.21.

Azért írom neked ezt a levelet,hogy megköszönjem a jóságodat.

Amikor kijöttem a gyárból,a boltba kerültem.Ott senki sem akart megvásárolni.Szomorkodtam.Egyik nap az üzletbe bejött egy kedves fiú.Nézegetett,majd kivett a dobozból.A szívem nagyot dobbant.Tudtam,hogy gazdira találtam.Ez a fiú Te voltál.Hazavittél.Gyorsan ki is akartál próbálni.Igyekeztem pontosan és szépen írni.Később a tolltartódba tettél.Az iskolában bemutattál a társaidnak és a tanító néninek.Így rendszeres tanulója lettem a 3.b osztálynak.Örülök,hogy okos és értelmes mondatokat írsz velem.Összebarátkoztam a tolltartód többi lakójával.Egy ellenségem van csak,a radír!Szívesen alszom együtt a tanszereiddel.

Köszönöm,hogy vigyázol rám.Remélem sokáig a hasznodra lehetek.

Baráti üdvözlettel:
Ceruzád

Óbecse, 2006.február 21.

Örülök,hogy neked írhatok,mert nagyon rossz sorsom van az új gazdámnál.

Az új gazdámát Péternek hívják.Össze-vissza firkál velem.Egyszer majdnem eltört.Amikor te elvesztettél és ő megtalált akkor nagyon sírtam.A könnyeimmel összemaszatoltam Peti új füzetét.Azóta goromba velem.Sokszor eszembe jut a piros hegyeződ is,aki az én legjobb barátom volt.

Remélem hamarosan újra látlak!Sietve indulj a keresésemre!

Szeretettel:
HB Osiris

Bálnahát, 2006.02.21.

A harmadikos könyvek képviselője vagyok.Foglalkozásom ceruzatartó,nevem tolltartó.

Szeretném felhívni a figyelmed,hogy a ceruzáim vége állandóan össze-vissza rágott.Ez számomra nagyon sértő.Légyszíves kevesebbet izgulj.A törlőgumiról nem is beszélve.Szegény imitt-amott szedi össze magát,annyi darabra szétszurkáltad.A vonalzó szíve bánatában ketté hasadt.Igen hálás vagyok,hogy a könyveimre még viszonylag jól vigyázol.Habár néha azok is bánatukban iákolnak,akkora számárfület gyűrsz nekik.

Bízom és remélem,hogy e felhívásomra ezentúl kedvesebb leszel társaimhoz és úgy bánsz velünk,mint legjobb barátaiddal.

Baráti üdvözlettel:
Tolltartó

U.i.: Légyszíves ellenőrző írása előtt, inkább a körmödet rágcsáld, ne a ceruzát.

Becse, 2006.02.21.

3.b osztályos pajtások munkái

Anyám

Anya,
e szó sokat jelent nekem.
Anya,
ki segít és nevel engem.
Anya,
ki a szeretetre tanít.
Anya,
ki gyermekeit boldoggá teszi.
Anya,
ki játszik és tanul velem.
Ő az Anyám,
ki nagyon szeret engem!

Csernyák Huba 3.b

Édesanyám

Édesanyám szeme fénye,
mosolyt varázsol a szívembe.
Mindig,ha őt látom
a szeretetem iránta fellángol.

Édesanyám számomra a legkedvesebb,
de ahhoz én is kell,hogy szeressem.

Ő mindig velem van,
még akkor is ha baj van.

Mindig mosolyt varázsol
a szívembe,
és tudom,hogy mindig mellettem
lesz mindenben.

Péter Lea3.c

Ikač Goran 6.a

Meine Familie

Ich heiße Andor. Ich bin elf Jahre alt. Ich bin Sch'ler. Mein Bruder heißt Pisti. Er ist schzehn Jahre alt. Er ist auch Schüler. Meine Mutter heißt Valria. Sie ist konomistin. Mein Vater heißt Ferenc. Er ist Tierarzt.

Rajsl Andor 5.c

Meine Mutter

Meine Mutter heißt Gabriella und sie ist 39 Jahre alt.

Sie ist hoch und hat braune Augen und Haare. Sie arbeitet in der Schule Sever Durkic als Lehrerin. Daneben ist sie eine tüchtige Hausfrau. Sie macht alle Hausarbeite: sie kocht, was wir möchten, räumt die Wohnung auf, kauft ein usw. Sie mag, dass es yu Hause Ordnung und Sauberkeit ist. Das erwartet sie von uns auch. Munchmal ist sie bse, wenn wir unser Zimmer nicht ausfrumen. Sie hilft bei dem Lernen und bei der Hausaufgabe. Sie ist immer Hilfbereit.

Meine Mutter ist eine großartige Mutter und ich liebe sie sehr.

Sinkovics Sebestyén 6.b

Das ist meine Familie

Ich heiße Izabella Kovcs. Ich bin das ist meine Familie. Meine Mutter heißt Angela Kovcs. Sie ist immer zu Huse. Mein Vater heißt Otto Kovcs. Er ist Polizist.

Kovcs Izabella 5.c

Was möchtest du werden?

Ich heiße Bvz Izabella. Ich bin 14 Jahre alt. Ich gehe in der Petfi Sndor Grundschule, in die 8-te Klasse. Meine Lieblingsfächer sind Informatik und Mathe.

Meine Mutter ist Schneiderin. Mein Vater ist Elektroniker, er arbeitet in einer Fabrik. Meine Mutter ist Hausfrau. Sind führt den Haushalt. Ich interessiere mich nicht dafür. Ich interresiere mich für Informatik. Ich möchte in die Informatik Realschule gehen. Diese Schule ist in Ada. Sie dauert 4 Jahre. Weiter möchte ich an einer Uniwersitt studierten. Ich möchte Mathelehrerin werden. Ich möchte in einer Schule arbeiten. Dieser Beruf ist für mich.

Ich wünsche mir im Leben Gesundheit, zwei Kinder und viel Glück.

Bvz Izabella 8.c

Mein Traumberuf

Ich heiße Nmet Erna. Ich gehe in die Grundschule, in die 8.b Klasse. Meine Schule heißt "Petfi Sndor" Grundschule. Ich bin 14 Jahre alt. Meine Lieblingsfächer sind Geographie und Werken.

Mein Vater war Arbeiter. Er hat in einer Fabrik gearbeitet. Er heißt Nmet Lszl. Meine Mutter ist Kosmetikerin. Sie Heißt Nmet Ildik. Sie ist 51 Jahre alt. Ich habe zwei Brüder. Einer ist Koch von Beruf, und der andere repariert Autos. Ich interessierte mich für Lehrerberuf. Ich möchte das Gymnasium nach der Grundschule weiter besuchen. Diese Schule ist in Becse. Sie dauert 4 Jahre lang. Danach kann ich an der Universität für Lehrerinnen studieren.

Ich möchte einmal Lehrerin werden, und in einer Grundschule arbeiten. Wenn ich Lehrerin werde, werde ich mir wünsche, dass die Kinder gut lernen, und gern in die Schule kommen.

Nmet Erna 8.b

Das Wunderkind (1756-1766)

Wolfgang Amadeus wurde am 27. Januar 1756 um acht Uhr abends in der Stadt Salzburg in der Getreidegasse 9 in einer Dreizimmerwohnung eines Mehrfamilienhauses (Hegenauer Haus) geboren. Seine Eltern, aus beruflichen Gründen ist das kirchliche waren der aus Augsburg stammende Vizelkapellmeister und Hofkomponist Gilgen stammende Anna Maria Pertl. Geburt wurde ihr Sohn im Dom von Chrysostomus Wolfgangus Theophilus Wolfgang (Wolferl).

Bereits im Alter von vier Jahren erhielten Schwester Maria Anna Walburga Ignatia, den ersten Musik- und allgemein Violine und Kompositiones" auf, denen folgten (ditiert auf den 11. byw. fälschlicherweise immer wieder erste Komposition genannte Menuett g-Dur mit einem Menuett C-Dur als Trio KV 1 entstand vermutlich erst 1764). Auch Mozarts Begabung im Klavier- und Violinspiel trat schnell hervor. 1762 folgten seine ersten Auftritte.

Erste Konzertreisen Wolfgangs und seiner Schwester Nanner mit den Eltern wurden arrangiert, um dem Adel die talentierten Kinder zu präsentieren. Nach dem Erfolg des Wunderkindes in München und Wien startete die Familie am 9. Juni 1763 zu einer ausgedehnten Tournee durch die deutschen Lande und Westeuropa, die bis zur Rückkehr Heidelberg, Mainz, Frankfurt am Main, Koblenz, Köln, Aachen, Brüssel, Paris (Ankunft am 18. November 1763), Versailles, London (Ankunft am 23. April 1764), Dover, Belgien, Den Haag, Amsterdam, Utrecht, Mecheln, erneut Paris (Ankunft 10. Mai 1766), Dijon, Lyon, Genf, Lausanne, Bern, Zürich, Donaueschingen, Ulm und München, wo die Kinder bei Hofe oder in öffentlichen Akademien musizierten, während dieser Reisen entstanden unter anderem die ersten Sonaten für Klavier und Violine (die vier Sonaten für Klavier und Violine KV 6 bis 9 sind 1764 die ersten gedruckten Kompositionen Mozarts) sowie die erste Symphonie Es Dur KV.

Fürstentum Salzburg gezogen, fürstbischöfliche

Leopold Mozart und die aus St. Schon am Vormittag nach seiner Salzburg auf die Namen Joannas getauft. Der Rufname war

er und seine fünf Jahre ältere genannt "nannerl", vom Vater bildenden Unterricht (Klavier, ein Allegro und ein Menuetto 16. Dezember 1761. Das

Kiss Anita 8.c

Hekker Krisztián 8.c

LOVE QUOTES

- A life without love is like a year without summer.- Swedish proverb
- A man is not where he lives, but where he loves.- Latin Proverb
- Who travels for love finds a thousand miles not longer than one.- Japanese Proverb
- Love makes the time pass. Time makes love pass. The love that lasts longest is the love that is never returned.- Somerset Maugham
- No man at one time can be wise and love.- Robert Herrick
- And all for love, and nothing for reward.- Edmund Spenser
- "This better to have loved and lost than to have never loved at all.- Tennyson
- "Love is life...And if you miss love, you miss life."- Leo Buscaglia
- Love is a gift. You can't buy it, you can't find it, someone has to give it to you. Learn to be receptive of that gift.- Kurt Langner
- When in doubt, make a fool of yourself. There is a microscopically thin line between being brilliantly creative and acting like the most gigantic idiot on earth. So what the hell, leap. - Cynthia Heimel

chosen by Ivana, Violeta i Tamara 7.a

- o Love has nothing to do with what you are expecting to get; it's what you are expected to give... which is everything!
- o Sometimes the heart sees what is invisible to the eye.
- o Absence is to love what wind is to fire, it extinguishes the small, it enkindles the great.
- o If you love somebody, let them go. If they return, they were always yours, if they don't, they never were.

chosen by Bonifárt Anna 8.b

I'D LIKE TO BE A

I would like to be a psychologist for many reasons. Firstly, I would like to work as a psychologist because I want to help people. Secondly, my aunt is a psychologist and she works in France. I have loved her since my childhood, so I always wanted to be like her. Then, in my opinion, it is well-paid job, especially in western countries. Moreover, my parents told me that it is a very good profession. I know that I must work hard, but I am sure I can do it and I want to do it.

Sági Livia 7.c

I would like to be a fashion designer. Firstly, I want to be a fashion designer, because I often draw clothes. Secondly, I want to be a designer, because I could be in the world of fashion. Then I could meet many popular actors and actresses, so I could design nice clothes for them. As a fashion designer, I would like to design clothes for children. I want to earn a lot of money, because I want to have a beautiful house with a big garden, and I would like to travel to many exciting places.

Tóth Livia 7.b

The party I will always remember

It was on 3rd of December, on my birthday. My friends and me were in my father's snack bar. There were my cousins, too. The music was very nice; we were dancing all the time. We played different games. We ate a cake and drank juice. It was very interesting because we had a great time. I was very happy.

Trajković Tamara 7.a

That party was last year on the 15th of July. It was my brother's birthday. He celebrated it at home and it was really great because I liked the music and the atmosphere was great. We played hide-and-seek, danced and played chess. My friend was happy with the present that I brought him. It was so great there; I wish I could stay a little longer.

Srdjan Terzin 7.a

- Képzeld anya, ekkora nagy hangyát láttunk a nagyapával!
 -És mit csináltatok vele?
 -A papa szórt rá valamilyen port.
 -De hiszen attól elpusztul!
 -Dehogy! Csak nem lesz annyira szorgalmas.

- Egy fiú találkozik az erdőben a jótündérrel.
 -Mivel épp jó kedvem van, teljesítem két kívánságodat.
 -Csak kettőt? Legyen már három, mindig annyi szokott lenni.
 -Jó, legyen három. Mi a másik kettő?

- Az iskolában közmondásokkal foglalkoznak a gyerekek. Megkérdezi a tanár, mit is jelent az, hogy: Nem zörög a haraszt, ha a szél nem fújja. Béla felemeli a kezét:
 -Létezik olyan is, tanár úr kérem, hogy nem zörög a haraszt, mégis fújja a szél. És akkor ez a pletyka.
 A tanár megdicséri Bélát. Erre Pistinek is eszébe jut valami.
 -Olyan is előfordulhat, tanár úr, hogy zörög a haraszt, mégsem fújja a szél.
 -S az akkor mi?
 -Az a mázli!

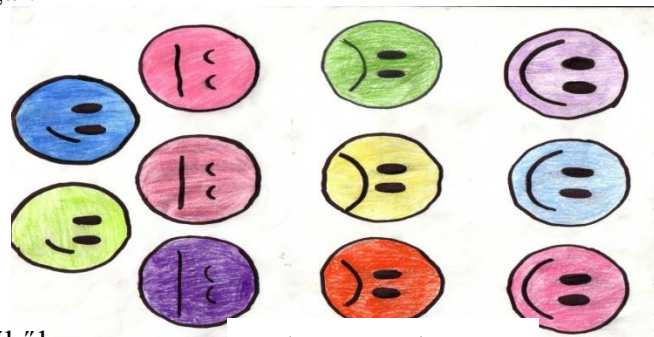
- Bandika felköszönti a nagymamáját születésnapja alkalmából. A kezében hatalmas virágcsokor.
 -Nem kellett volna, Bandika, hiszen tele van a kert virággal!
 -Csak volt, nagy!

- Két jedi eltéved a sivatagban. Az egyik megszólal:
 -Velem van az erő.
 Mire a másik:
 -Velem meg a kulacs.

- Fiam, mikor javítod ki az egyest matematikából?
 -Nem tudom apa. A tanárnő sosem adja ki a naplót a kezéből.

Fekete Angelina 8.c

- Három muzsikus csemete elmegy a szomszédos búcsúba zenélni. Hajnalban érnek csak haza. Az apjuk faggatni kezdi őket:
 -Hát fijajim, miben vót a búcsú?
 -Aaa, a' vót.
 -Étetek?
 -Éttünk.
 -Ittatok?
 -A tok itt van, de a hegedűt szétverték a hátunkon.

- Gabika látja, hogy a nagyapája fájós lábát pihentetve szundikál a fotelban. Odamegy hozzá, és megkérdezi:
 -Mondd, papa, ha elalszik a lábad, a tyúkszemed is becsukódik?

2005. 01. 07-én iskolánk néhány tanulója és tanára sielni volt Bulgáriában, Borovecen. Az út hosszú volt s fárasztó, de megérte, hiszen élményekben gazdagon tértek haza. Sokat sieltek, hógolgyóztak. Esténként ismerkedtek, sétáltak, kártyáztak.

Sinkovics Sebestyén 6.b

Január 27-én megünnepeltük Szent Száva napját. A műsort Kiss Margit tanárnő tanítványainak szép éneke nyitotta meg. Utána Nataša Popović szavalata és Palinkaš Kristina Szent Száváról szóló meséje következett. Az 5.a osztályosok Nevenka, Milena, Jovana és Darko népdalokat mutattak be. Végül Boroš Tijana, Milovanov Dajana, Petković Katarina, Svonja Milica, Tamara Trajković és Grujin Branislav egy rövid előadást mutatott be Szent Száváról. Eljátszották, vajon Szent Száva milyen tanácsokat adna ma a tanulóknak, az embereknek. Az előadás üzenete: nincsen megoldhatatlan feladat; ha erősen akarjuk, mindent képesek vagyunk megoldani!

Boroš Tijana 6.a

Szent Száva-napi rendezvény

Képzőművészet órán a hatodikosok csendéletet festettek meg. A csendéleten egy kancsó és két alma látható.

Sinkovics Sebestyén 6.b

Az első és második osztályosok (tanítóik vezetésével) február 3-án a farsangi népszokások keretében Balázs-járáson vettek részt.

„Igaz, hogy a végén már fáztunk és kissé elfáradtunk, de azért nagyon jól mulattunk. Jövőre is szeretnénk részt venni ilyen rendezvényen!” – vallották a sokadalom résztvevői.

Cseszák Zsombor 6.b

Február harmadikán iskolánkban matematika-versenyt szerveztek. A községi versenyre továbbjutottak:

- 4. osztály: Rodiéc Helena, Kovács Noémi, Đurišić Saša és Barta Enikő.
- 5. osztály: Szecsődi Imre, Dudás Enikő, Devi Darko és Bogovac Jovana.
- 6. osztály: Máriás Mónika, Bóvíz Bettina, Milovanov Dajana és Nagy Szanella.
- 7. osztály: Beretka Judit, Horvát Zoltán és Lázár István.
- 8. osztály: Balzam Sarolta és Kéringer Szabolcs.

Becskei Szabolcs 6.b

A nyolcadik osztályosok felvételi előkészítő órákon vesznek részt.

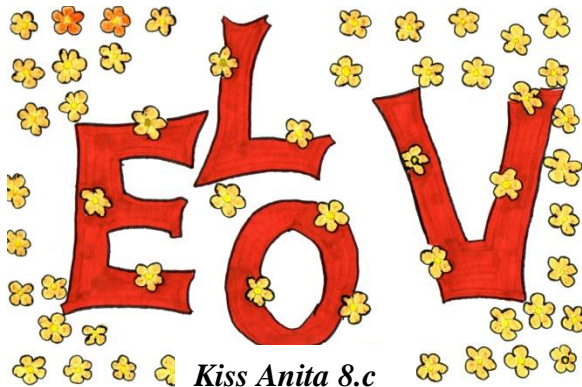
Becskei Szabolcs 6.b

Történelem szakcsoporton készülünk a rovásírási versenyre, melyet áprilisban tartanak a zentai iskolában.

Pálfi Tibor 8.b

Február 7-én Újvidéken jártunk a színházban. Benák Erzsébet tanárnő és Szűcs Budai Engelbert tanár úr kíséretében István, Zsolt, Zoltán, Szanella, Melinda és Ármin megtekintette a Mi lett a nővel című előadást. A színdarabot három szereplő játszotta el. A színmű Csehov drámája alapján készült. A rendezője, Kiss Csaba érdekes módon színezte ki a darabot. Mindnyájan jól éreztük magunkat, még olykor-olykor kacagtunk is az érdekes részek láttán.

Horvát Zoltán 7.b

Február 14-én iskolánkban Valentin-napi bulit szerveztünk. A műsor szerelmes versek szavalatával kezdődött. Magyarul, szerbül, angolul és németül hangoztak el ismert és kevésbé ismert költők versei. Az est második felében az előcsarnok diszkóvá változott, ahol táncra kerekedhetett, kinek jelmeze volt.

Cseszák Zsombor 6.b

Iskolanap alkalmából iskolánk Rajz- és fogalmazás pályázatot hirdet. Az első helyezett számítógépet kap.(ha-ha)

Győzd le félelmed s hozd el munkádat!

Szabó Szelesztina 3.b

2006. 03. 04-én iskolánkban megtartottuk a községi anyanyelvi versenyt. Szép eredmény született. A körzeti versenyre továbbjutottak: Dudás Melinda, Máriás Mónika, Varga Sarolta, Beretka Judit, Sági Lívია, Kiss Anita és Török Krisztina.

Cseszák Zsombor 6.b

J vagy LY

A madárneveket hiányosan írtuk be. Mindegyikből hiányzik a j vagy ly. A te feladatod helyesen beírni a hiányos részeket!

- Bago...
- Ba...szika
- Für...
- Fogo...
- Hé...a
- Karva...
- Kese...ú
- Papagá...
- Pu...ka
- Seregé...
- Só...om
- Sza...kó

Melyik állat az,amelyiknek:

-bőre foltos, mintás: _____

-agyara értékes: _____

-éles ollóival fog: _____

-reggel kukorékol: _____

-szárnya hímporos: _____

-hú a gazdájához: _____

Kit rejt e rejtvény?

A megoldás

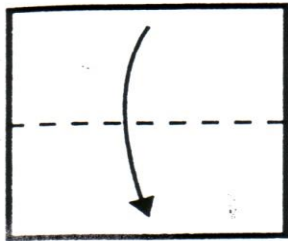
Színezd ki a képet!

Jótett helyébe jót várj!

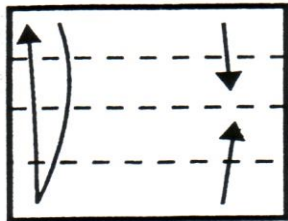

Ismered az *origamit*? Ha igen, itt az alkalom, hogy összehajtogass egy szép fát.

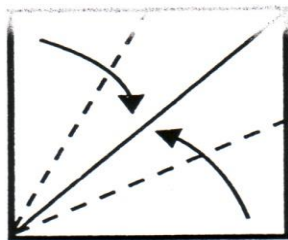
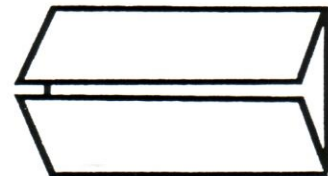
ALPHAJTÁSOK

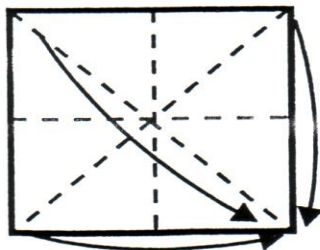
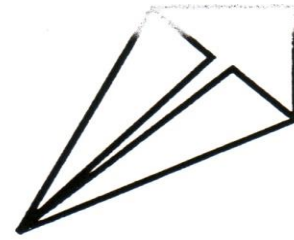
Zsebkendőhajtás

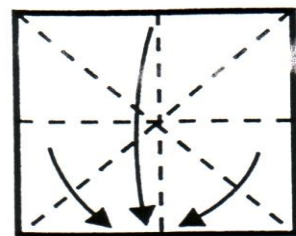
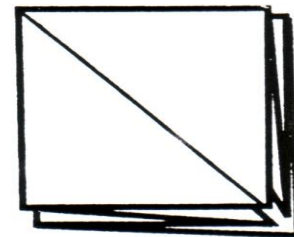
Pelenkahajtás

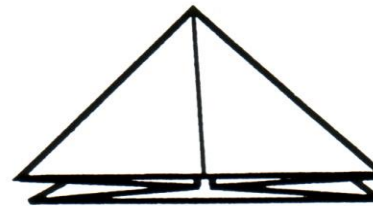
Tölcsérhajtás

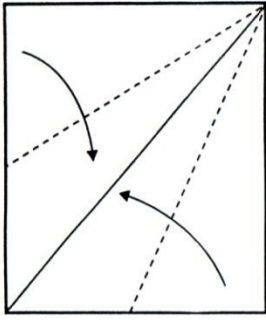
Batyuhajtás

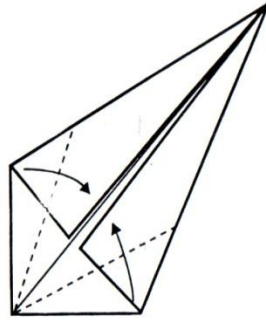
Sátorhajtás

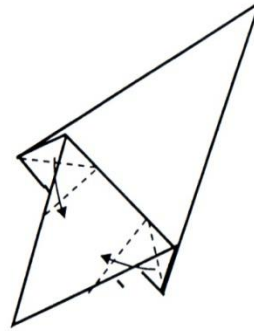
FA 1.

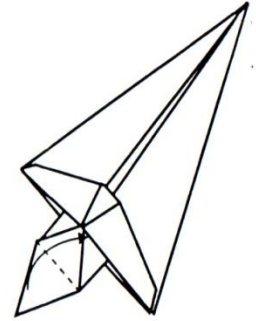
1. A jelzéseknél behajtogatjuk a sarkokat.

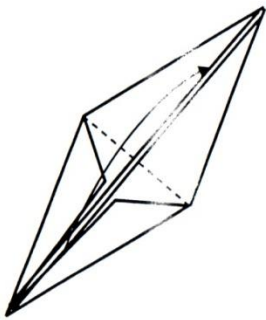
2. Behajtogatjuk az oldalakat.

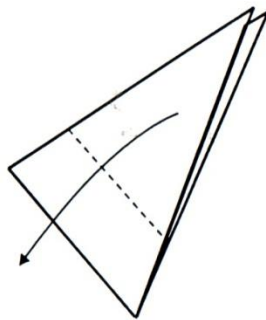
5. A jelzéseknél középre hajtjuk az oldalakat.

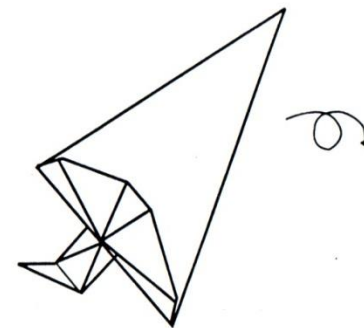
6. Felhajtjuk a kis háromszöget.

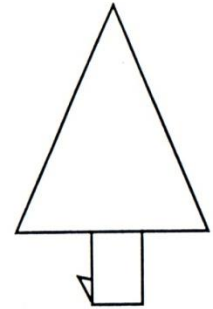
3. A jelzésnél felhajtjuk az alsó háromszöget.

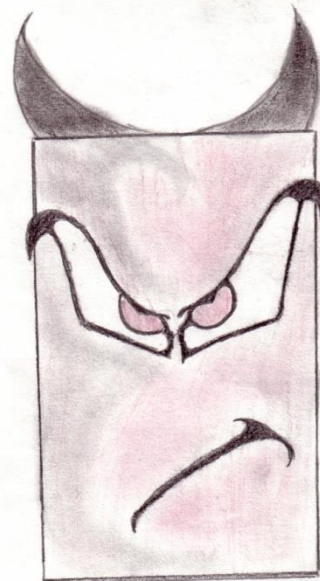
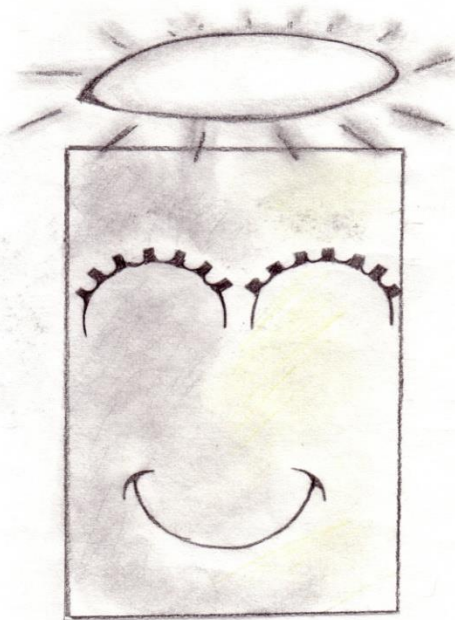
4. Lehajtjuk.

7. Megfordítjuk a fát.

8. Kész a fa.

Örlös Géza munkái

A **Figyelő** az óbecsei Petőfi Sándor Általános Iskola Radnóti Miklós Önképzőkörének diáklapja.

Szerkeszti a szerkesztő-bizottság.

Főszerkesztők: *Beretka Judit és Sági Livia* tanulók.

Szerkesztőség tagjai: *Török Krisztina, Kiss Anita, Kozma Emese, Cseszák Zsombor, Sinkovics Sebestyén, Becskei Szabolcs.*

Felelős szerkesztő: *Szűcs Budai Engelbert* magyartanár.

Technikai munkatárs: *Varró Stefánia.*

Felelős kiadó: *Máté Ágota* igazgató.

Nyomda: *Lux Color Printing.*

Школски лист литерарне секције «Радноти Миклош»

Основне школе «Петефи Шандор» у Бечеју.

Припрема: уређивачки одбор.

Главни уредници: *Beretka Judit* и *Шаги Ливија* ученици.

Чланови уређивачког одбора: *Терек Кристина, Киш Анита, Козма Емеше, Чесак Жомбор, Шинкович Шебешћен, Бечкеи Сабољч.*

Одговорни уредник: *Сич Будаи Енгалберт* проф.мађарског језика.

Технички сарадник: *Варо Штефанија.*

Одговорни издавач: *Мате Агота* директор.

Штампање: *Штампаруја Lux Color Printing.*

Iskolai induló

Mi vagyunk a 3/c.

Társaink a 3/b.

Ole, ole, ó!

Fogjunk össze pajtasok,
Legyünk mi most barátok!

Ole, ole, ó!

Ha mégis összevesznénk,
Ne veszekedjünk többé!

Ole, ole, ó!

Vígan megyünk iskolába,
Egymást mindig várva-várva.

Ole, ole, ó!

Nézd, ez itt a főnév,
Most tanuljuk mi még.

Ole, ole, ó!

Egy, két, há', négy, öt, hat, hét.
Nagy táskával hová mégy?

Ole, ole, ó!

Iskolába megyek én,
Ellenőrzőt írok én.

Ole, ole, ó!

Miből írsz te kis gyerek?
Segíthetek-e neked?

Ole, ole, ó!

Matekból lesz ellenőrző.
Megtanultam én egy-kettő.

Ole, ole, ó!

Péter Lea és Vukov Anita 3.c

Dragica Popov I.a

